

Viļakas novads

VIĻAKAS NOVADA DOMES INFORMATĪVAIS IZDEVUMS

Nr.10 (121)

2020. gada 26. oktobris



Garākais pontonu tilts Latvijā



Oktobra sākumā Viļakā, tika atklāta jaunā pastaigu taka projekta Nr. Nr.19-07-AL19-A019.2201-000005 «Pieejamības nodrošināšana Viļakas ezera salai, uzstādot koka laipu un pontonu tiltu» ietvaros, kura sastāv no trīs posmiem: grants taka 300 m garumā, ņemot vērā ezera krastmalas pārpurvojušos daļu, 60m koka laipa uz pontoniem ūdens zonā un 144m gara pontonu laipa, kas savieno krastmalu ar Viļakas ezera salu un pirmo reizi 300 gadus, interesentiem ir iespēja nevis aizpeldēt uz salu, bet gan doties pastaigā, pāri jaunajam tiltiņam.

(Turpinājums 3. lpp.)



Šajā izdevumā:

➤ NOTIKA

Borisovā jauns apgaismojums

2

Darbu uzsākusi klientu apkalpošanas speciālists lauksaimniecības jautājumos

2

Viļakas novada dome un pārvaldes strādā attālināti

2

Datē senkapu apbedījumus

3

Uzņēmējdarbības uzsākšana Rekovā un Viļakā

5

Intervija ar mežkopi, vides gidi Annu Āzi

11

"Latgales kauss 2020" atceļo uz Viļakas novadu

14

➤ NOTIKS

Izstāde "Neatklātā Viļaka"

14

Šķirojam sadzīves atkritumus pareizi

14

Kupravas pasta nodaļai cits darbības modelis

15

AKTUALITĀTES VIĻAKAS NOVADĀ

Nosaka stingrākus pulcēšanās un citus drošības pasākumus

Turpinot ierobežot straujo Covid-19 izplatības pieaugumu Latvijā, valdība 23. oktobrī, pieņēma lēmumu, ka no 24. oktobra, sejas maskas būs jālieto plašāk, kā arī privātos pasākumos iekšējās varēs pulcēties līdz 10 cilvēkiem. Savukārt no 26. oktobra noteikti stingrāki pulcēšanās ierobežojumi, tostarp uz laiku pārtraukta bērnu izklaides vietu darbība.

Diemžēl epidemioloģiskā situācija Latvijā liecina, ka Covid-19 izplatība turpina strauji pieaugt. Līdz ar to valdība lēma, ka sejas maskas būs obligāti jālieto visās sabiedriskās vietās iekšējās, tai skaitā pasākumos, kur ir fiksētas sēdvietas, piemēram, teātrī, kino u.tml. Tas nozīmē, ka maskas būs jālieto pakalpojumu sniegšanas vietās gan valsts un pašvaldību iestādēs, gan privātajos uzņēmumos.

Prasība par masku lietošanu neattiecas uz sabiedriskās ēdināšanas vietām, piemēram, kafejnīcām un bāriem, kur personas ēd un lieto dzērienus (maskas ir jāvalkā personālam). Tāpat prasība par obligātu masku lietošanu neattiecas uz izglītības iestādēm. Izņēmums ir arī situācijas, kur masku lietošana nav iespējama, piemēram, peldbaseinos un sportošanas laikā, kā arī sejas procedūru laikā un līdzīgās situācijās.

Savukārt darba vietās, kur netiek sniegti pakalpojumi klātienē, piemēram, biros, darba devējam ir jāizvērtē, vai ir iespējams nodrošināt epidemioloģisko prasību īstenošanu, piemēram, divu metru distanci starp darbiniekiem, un jālemj, vai sejas masku valkāšana ir nepieciešama.

Tāpat valdība lēma, ka:

- no 24. oktobra privātu pasākumu vietās kopā drīkst būt telpās ne vairāk kā 10 cilvēki, ārpus telpām – 100 cilvēki. Ja privātu pasākumu rīko publiskā vietā, piemēram, restorānā, izīrētā pirtī, klubā u.tml., tad jānodrošina viesiem fiksētas, personalizētas sēdvietas, 2 metru distance (izņemot personām no vienas mājāsaimniecības), kā arī pasākums var norisināties līdz plkst. 24.00;

- no 26. oktobra publiskos pasākumos iekšējās kopumā drīkstēs pulcēties līdz 300 cilvēkiem (pasākumam jābūt ar personalizētām sēdvietām un jālieto sejas maska);

- no 26. oktobra līdz 15. novembrim darbu pārtrauc vietas (nesniedz pakalpojumu), kas saistītas ar bērnu izklaidi iekšējās (izklaides un atrakciju centri, bērnu rotaļu istabas, batutu parki un bērnu pieskatīšanas istabas, tai skaitā tirdzniecības centros);

- no 26. oktobra līdz 15. novembrim augstākās izglītības studiju programmu apguve notiek attālināti, izņemot praktiskās daļas apguvi un klīnisko praksi rezidentūrā.

Tāpat precizētas citas noteikumu normas saistībā ar pulcēšanās ierobežojumiem reliģiskās darbības veikšanas vietās.

Anna Strapcāne, VM Komunikācijas speciāliste
tālrunis: 60005509; 28346707
e-pasts: anna.strapcane@vm.gov.lv

Paziņojums

Sakarā ar COVID19 izveidojušos situāciju Vilakas novadā un tuvākajā apkaimē, šodien, 26.oktobrī no rīta vadītāju sanāksmē tika nolemts, ka Vilakas novada dome un Pagastu pārvaldes darbu turpina attālināti uz divām nedēļām sākot no šodienas 26. oktobra līdz 8. novembrim.

Vilakas novada domes kase strādās OTRDIENĀS: no plkst. 9.00 līdz 12.00 un CETURTDIENĀS no plkst. 13.00 līdz 16.00. Pārējās dienās dome ir slēgta apmeklētājiem un darbu turpina attālināti.

Informācijai tālr. 64507224, 26540024, e-pasts dome@vilaka.lv

Dzimisarakstu nodaļa: tālr.64507226, mob.t. 29284960, e-pasts: dzimisaraksti@vilaka.lv

Attīstības plānošanas nodaļa: tālr. 64507216

Tehniskā nodaļa: tālr. 27807820, e-pasts: martins.redmanis@vilaka.lv

Bāriņtiesa: tālr. 27809426, e-pasts: barintiesa@vilaka.lv

Būvvalde: tālr. 27805011, e-pasts: buvvalde@vilaka.lv

Pagastu pārvaldes:

Kupravas pagasta pārvalde: tālr. 26625286, 64521706, tālr. 64521706, e-pasts: kuprava@vilaka.lv

Medņevas pagasta pārvalde: vadītājs tālr. 26950272, tālr. 64522487, e-pasts: medneva@vilaka.lv

Susāju pagasta pārvalde: vadītājs tālr. 29142740, tālr. 64507184, e-pasts: susaji@vilaka.lv

Šķilbēnu pagasta pārvalde: vadītājs tālr. 26470877, tālr. 64521243, e-pasts: skilbeni@vilaka.lv

Vecumu pagasta pārvalde: vadītājs tālr. 29142740, tālr. 64546299, e-pasts: vecumi@vilaka.lv

Žiguru pagasta pārvalde: vadītājs tālr. 29289480, tālr. 64521393, e-pasts: ziguri@vilaka.lv

Informācijai: aicinām izmantot elektroniskos pakalpojumus.

Obligāti klientiem, kuri ierodas veikt norēķinus ir jālieto sejas aizsargmaskas.

Darbu uzsāk klientu apkalpošanas speciālists lauksaimniecības jautājumos

Ar 1. oktobri Vilakas novada domē darbu ir uzsākusi klientu apkalpošanas speciālists lauksaimniecības jautājumos Anita Kokoreviča.

Anita Kokoreviča strādā:	Trešdienās: Medņevas pagasta pārvaldē;
Pirmdienās: Vilakas novada domē	Ceturtdienās: Susāju pagasta pārvaldē;
Otrdienās: Šķilbēnu pagasta pārvaldē;	Piektdienās: Vecumu pagasta pārvaldē.

Jautājumu gadījumā var zvanīt pa tālruni: 27856595

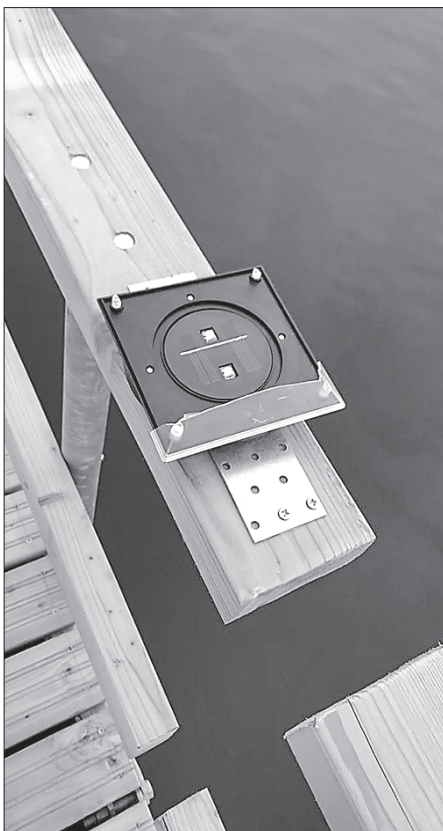


Valsts robežsardzes Vilakas pārvaldes Šķilbēnu robežapsardzības nodaļa lūdz vietējos pierobežas, pierobežas joslas, kā arī citu pašvaldību iedzīvotājus informēt par pamanītiem iespējamajiem pārkāpumiem, svešām, nepazīstamām personām un transportlīdzekļiem jebkurā diennakts laikā pa zemāk norādītajiem tālruņa numuriem vai rakstot elektroniski uz e-pastu!

Tālruņa Nr.: 64501909 vai 26306739, e-pasts: skilbeni.rsn@rs.gov.lv

Par sadarbību un informācijas sniegšanu anonimitāte garantēta!

Cienīsim citu darbu!



9. oktobrī tika atklāta koka laipa un pontonu tilts uz Vilakas ezera salu. Tehniskās nodaļas speciālisti salika uz pontona tilta lampiņas, bet diemžēl nepagāja ne nedēļa, kad lampiņas tika nolauztas no nostiprinājuma. Jaunais apskates objekts – Vilakas ezera sala ir piegružota.

Cienījamie, iedzīvotāji!

Cienīsim citu darbu! Būsim saudzīgi pret savu vidi, kas mums ir apkārt, kur mēs dzīvojam, kuru apmeklē mūsu pilsētas viesi!

Katrs iedzīvotājs var palīdzēt atklāt postītājus. Tāpēc ir lūgums – ja redzat, kādu postītāju, lūgums, to darīt zināmu Vilakas novada pašvaldības policijai pa tālr. 25 773 330 vai Valsts policijai 110.

Vispārīgās nodaļas vadītāja *Terēzija Babāne*

Borisovā jauns apgaismojums

Septembrī noslēdzās plānotie elektromontāžas darbi Vecumu pagasta Borisovas ciemā. Uzņēmējs SIA «Aiva V» veica ielu apgaismojuma remontdarbus Borisovas ciemā par kopējo summu 6883,01 Eur. Borisovas ciemā uz valsts vietējā autoceļa V475 Borisova – Vecumi SIA «Aiva V» uzstādīja 5 jaunas apgaismojuma laternas un divus gaismekļus pie Borisovas tautas nama ēkas uzlika uz esoša elektrības staba, izveidojot jaunu atsaiti.

Susāju un Vecumu pagasta pārvaldes vadītājs Ilmārs Locāns ir priecīgs, ka pašvaldības budžetā tika ieplānots finansējums elektromontāžas darbiem. «Borisovas ciemā virziens uz Vecumu pusi bija tumšs. Jau vairākus gadus iedzīvotāji jautāja, vai pašvaldība varētu šo posmu izgaismot. Iedzīvotāju lūgums ir izpildīts un šogad realizēts. Esmu priecīgs, ka daudzi Borisovas ciema iedzīvotāji gada tumšajos mēnešos un vakaros var drošāk nokļūt savās mājās,» teica Ilmārs Locāns.

Jaunais apgaismojums ir noregulēts, lai ieslēdzas vakaros un izslēdzas rītos automātiski. Par izgaismoto ceļu priecīgi ir arī daudzi Borisovas ciema iedzīvotāji.

Teksts: Vineta Zeltkalne. Foto: Vineta Zeltkalne un Ligija Logina



AKTUALITĀTES VIĻAKAS NOVADĀ

Garākais pontonu tilts Latvijā



(Sākums 1. lpp.)

Projekta īstenošanai, tika noslēgts līgums ar SIA «Pontoni.lv» 71 297,21 EUR apmērā (t.sk. darbu izmaksas 58 923,31 EUR un PVN samaksa 12 373,90 EUR). No šīm izmaksām, uz projektu attiecināmā summa ir 30 000 EUR, t.sk. 27 000 EUR no Eiropas Lauksaimniecības fonda lauku attīstībai. Neattiecināmās izmaksas un līdzfinansējumu nodrošina Viļakas novada dome.

Kopumā divu projektu ietvaros, Ziemeļlatgales iedzīvotāji var izbaudīt jaunu taku nepilna kilometra garumā, jo pontona tilts savieno ezera krastmalas un salas takas.

Kā min firmas SIA «Pontoni.lv» valdes loceklis Mārtiņš Ošs, tad «Plastmasas pontonu piegādātājam SIA «Pontoni.lv» bija liels izaicinājums iesaistīties Viļakas salas pontonu laipas projektā. Kopā ar pašvaldību izdevās atrisināt vairākas tehniskas jautājumus par laipas izvietojumu ezera palienē. Mainīgā ūdens līmeņa dēļ piekļuves laipu nevarēja veidot kā stacionāru būvi. Rezultātā laipa tapa uz peldošiem pontoniem. Tiltnis ir drošs un uzticams, mainīgos laikapstākļos jāievēro papildus drošības noteikumi. SIA «Pontoni.LV» pateicas pašvaldībai un vietējiem iedzīvotājiem par atbalstu projekta realizācijā un novēlām pontonu laipai ilgu kalpošanas mūžu!» Uz jautājumu, par pontonu tiltiem Latvijā, M. Ošs min, ka pontonu tilts Viļakā, varētu būt garākais ne tikai Latgalē, bet arī visā Latvijā!

Viļakas novada dome izsaka pateicību ik vienam, kas palīdzēja īstenot sapni par tiltu uz salu, kā arī aicina iedzīvotājus rūpēties par jauno tūrisma objektu kopā!

Teksts: Projektu vadītāja **Santa Šmite**

Foto: Sabiedrisko attiecību speciālists **Mareks Šubenieks**

Loginu senkapu apbedījumu datēšana

Viļakas novada muzejs sadarbībā ar arheologiem īstenojis Valsts kultūrkapitāla fonda Kultūras mantojuma nozares atbalstīto projektu «**Loginu senkapu apbedījumu datēšana**».

Projekta izmaksas 1252,35 EUR, domes līdzfinansējums 452,35 EUR. 2019. gada vasarā apstiprinot muzeja projektu tika veikti arheoloģiskie izrakumi postītajos Loginu senkapos. Izrakumu rezultātā tika iegūts bagātīgs arheoloģiskais materiāls- gan priekšmeti, gan bioloģiskais

materiāls. Iegūtie priekšmeti raksturīgi seno latgaļu kultūrai.

Sadarbojoties ar arheoloģi A.Vilcāni tika atlasīti trīs paraugi 14 C datējumam. 14C datējums ir radioaktīvā oglekļa metode ar kuru nosaka organisko vielu saturošu objektu absolūto vecumu — gadu skaitu kopš bioloģiskā objekta nāves. Par paraugiem tika paņemti trīs pavisam mikroskopiski kaulu fragmenti, kuros datēja Pozņanas radiokarbons laboratorijā Polijā.

Viens no projekta uzdevumiem bija balstoties uz datēšanas rezultātā iegūtajiem datiem, skaidrot apbedīšanas tradīcijas Loginu uzkalniņu kapulaukā. Arheoloģiskais materiāls izmantojot zinātniskās metodes Viļakas novadā līdz šim nebija datēts.

Izpētes paraugi tika ņemti no 1., 2., un 5. kapa. Kalibrēšanas rezultāti skaidri norāda uz to, ka Loginu senkapos cilvēki guldīti no 13. līdz 14.gs, kas attiecas uz viduslaiku posmu. Loginu senkapu uzkalniņš izmantots ilgstošā laika periodā, vienlaicīgi apbedījot mirušos starp uzkalniņiem. Lai būtu skaidrāka apbedījumu datēšana, nākotnē būtu jāveic vēl papildus izpēte.

Sakām lielu paldies arheoloģei A.Vilcānei par konsultācijām.

Viļakas novada muzeja vadītāja **R.Gruševa**



Lapsu tūre arī Viļakas novadā!



Biedrība «Dzīvnieku brīvība» aicināja, 2 nedēļas – no 5. oktobra līdz 19.oktobrim, piedalīties Latvijā vēl nebijušā akcijā «Lapsu tūre», kas ir daļa no kampaņas, kuras mērķis ir pievērst sabiedrības un lēmējvaru uzmanību nevajadzīgajām dzīvnieku ciešanām zvēraudzētavās un cīnīties par kažokzvēru audzēšanas aizliegumu Latvijā.

Ceļojošās četras lapsas Rūdis, Miķelis, Rude un Zuze uzsāka akciju pie četriem sabiedrībā zināmiem cilvēkiem (pirmajiem «lapsu sargiem»), kuri ar viņām iepazīstināja savus sekotājus un iesāka akcijas dalībnieku ķēdi. Uz Latgali atceļoja lapsiņa Zuze, kas savus piedzīvojumus uzsāka Balvos, lai jau vakarā atceļotu uz Viļakas novadu, kur par lapsiņas sargu pieteicās tūrisma speciāliste Inese Matisāne.

Piedzīvojumos doties uzsā-

kām no Upītes, kur Zuze sadraudzējās ar sarga ģimeni un mājas mīluli Reno, ar kuru kopā jautri varēja izluncināt asti. Visi kopā nobildējāmies pie «1836» stabiņa Upītē un devāmies uz Rekavas vidusskolu, kur savukārt iepazīnāmies ar 9. klases skolēniem. Pēc tam atklājām dabas varenību un dažādību Stiglovas dabas takā un tālāk devāmies uz Viļakas Valsts ģimnāziju, kur mūs sagaidīja 9. un 12. klases audzēkņi ar direktori. Apciemojām arī Viļakas jauniešu iniciatīvu centru, kā arī iegriezāmies Viļakas novada bibliotēkā. Zuze nekādi nevarēja palaist garām rudens izbaudīšanu atpūtā uz Viļakas ezera salas, kā arī priecājās par iespēja kopā ar prāvestu Guntaru Skuteli uzkāpt Viļakas katoļu baznīcas tornī, no kura paveras burvīgs skats uz plašajiem laukiem, mežiem un pļavām. Pēc kopā pavadītas dienas

lapsiņa Zuze tika nogādāta pie nākamā lapsu sarga Kārsavā. Lapsēnu piedzīvojumiem var sekot līdzi arī *Instagram* kontā @lapsuture.

Akcijas pamatā ir stāsts par 5 lapsām, kuras izsprūk no zvēraudzētavu nagiem un apceļo Latviju, satiekot cilvēkus («lapsu sargus»), kas viņām palīdz doties tālāk un izplatīt vēsti par dzīvnieku tiesībām uz dzīvību un savu kažoku. Četras no lapsām apceļo Latvijas reģionus, taču piektā tiek ar Rīgas iedzīvotājiem. Īstas lapsas protams netiek izmantotas akcijā – ceļojumā dodas mīkstās rotaļlietas, kuras simbolizē tūkstošiem zvēraudzētavu būros iesprostoto dzīvnieku. Akcijas dalībnieki – «lapsu sargi» – nodod cits citam ceļojošās lapsas organizatoru nospraustā un ar viņiem saskaņotā maršrutā. Katram brīvprātīgajam ar lapsu jāpavada viena diena, iemū-



žinot piedzīvojumus, bet vakarā jānodod lapsiņu nākamajam dalībniekam. Tūres noslēgumā visi lapsēni atgriezīsies Rīgā, kur tie publiski svinēs Lapsu tūres finišu.

Paldies visiem, kas atbalstīja akciju Viļakas novadā, jo kopā apvienojoties un darot ir iespēja paveikt lielas lietas!

Teksts un foto: tūrisma speciāliste **Inese Matisāne**



PROJEKTI

Iekļaujošas vides veidošana personām ar garīga rakstura traucējumiem



Šogad, pavasarī tika noslēgti divi būvdarbu līgumi ar SIA «Ozolmājas», lai īstenotu projektu Nr. 9.3.1.1./18/I/017 «**Sabiedrībā balstītu sociālo pakalpojumu infrastruktūras izveide un attīstība Viļakas novadā**», kura ietvaros tiek atjaunotas divas ēkas Viļakā, Abrenes ielā 9 un Balvu ielā 10, lai jau nākamgad varētu sniegt grupu dzīvokļa un dienas aprūpes centra pakalpojumus pilngadīgām personām ar garīga rakstura traucējumiem (turpmāk – personas ar GRT).

Šobrīd remontdarbi norit atbilstoši plānotajam un iespējams darbus varēs noslēgt ātrāk, kā līgumā noteikts. Balvu ielā 10, lielākie darbi ir izdarīti, atļicis ir uzsākt apkuri, veikt mazos apdares darbus, veikt durvju piestrādi un salikt grīdu listes, savukārt Abrenes ielā 9, tiek veikti darbi, kas saistīti ar apkures sistēmu- tiek montēts katls, uzstādīti radiatoru- kā arī vēl ir jāiekļāj linolejs, jāuzliek durvis, jāveic apdares darbi un ēka būs gatava.

Dienas aprūpes centrs tiks izveidots Abrenes ielā 9, tādējādi nodrošinot iespēju astoņām personām pilnveidot prasmes, pašdarbības spējas, apmeklēt dažādas nodarbības, kā arī nodrošināt palīdzību pašaprūpē, tādējādi veicinot personu ar GRT iekļaušanu sabiedrībā.

Balvu ielā 10, tiks izveidots grupu dzīvoklis, nodrošinot 10 personām ar GRT, mājokli Viļakas novadā, kas sekmēs ne tikai sociālo problēmu risināšanu, bet veicinās arī iekļaujošas vides attīstību, nodrošinot atbalsta aktivitātes, individuālās konsultācijas, diennakts uzraudzību, kā arī saskares iemaņu attīstīšanu.

Projekts «Sabiedrībā balstītu sociālo pakalpojumu infrastruktūras izveide un attīstība Viļakas novadā» tiek īstenots darbības programmas «Izaugsme un nodarbinātība» 9.3.1. specifiskā atbalsta mērķa «Attīstīt pakalpojumu infrastruktūru bērnu aprūpei ģimeniskā vidē un personu ar invaliditāti neatkarīgai dzīvei un integrācijai sabiedrībā ietvaros ar Eiropas Reģionālā attīstības fonda (ERAF) finansējumu.

*Tekstu sagatavoja: projekta vadītāja Santa Šmite
Foto: Santa Šmite*



NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020



EIROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Reģionālās
attīstības fonds

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Pieejamas TRX piekares treniņu nodarbības Viļakas novadā



Saimnieciskās darbības veicēja Inga Bleidere realizēja projektu Nr. 2020– VND– 1– 02 «**TRX piekares treniņu nodarbības**». Projektā iegādājās 11 TRX treniņu piekares sistēmas komplektus un 12 mazās pretestības gumijas par kopējo summu 1993,72 Eur, no šīs summas saņēma pašvaldības atbalstu 1794.34 Eur apmērā un līdzfinansēja projektu ar 199.38 Eur. Inga Bleidere labprāt pastāstīja par savu pieredzi, par projektu īstenošanu un par vadītajām TRX nodarbībām projektā Nr.9.2.4.2/16/I/073 «**Veselības veicināšanas un slimību profilakses pasākumi Viļakas novadā**».

– **Kā tu izdomāji kļūt par treneri?**

– Sākumā es aizrāvos ar ūdens aerobiku, kā kliente apmeklēju nodarbības baseinā Gulbenē. Tad uzcēla Balvu peldbaseinu. Sākumā tikai kopā ar draudzenēm vingrojām ūdens aerobiku Balvu peldbaseinā. Tad arvien vairāk cilvēki uzzināja, ka es vadu ūdens aerobikas nodarbības un vēlējas tās apmeklēt. Tā es sāku mācīties par treneri, sākumā par ūdens aerobikas treneri. Apmeklēju kursus Latvijā un Igaunijā. Jau biju internetā redzējusi informāciju pat TRX piekares sistēmām, tad vēl vīrs parādīja bukletu ar TRX nodarbībām, sapratu, ka arī tās vēlos apgūt.

– **Saprotu, ka par treneri tu kļuvi nejauši?**

– Jā, tā ir. Sākumā hobijs, hobijs, kas pamazām kļuva par manu uzņēmējdarbību. Es kļuvi par bezdarbnieci, to laiku izmantoju lietderīgi, lai paplašinātu un padziļinātu savas zināšanas izmācījos par treneri un ieguvu C kategorijas sertifikātu (Veselības sports), kas dod tiesības vadīt vingrošanas nodarbības plašākam klientu lokam. Es par to sapņoju jau sen, bet kamēr strādāju no 8 rītā līdz 8 vakarā, nebija laika. Esot bez darba, izmantoju laiku lietderīgi un ieguvu zināšanas, par kurām biju sapņojusi. Nodarbinātības valsts aģentūrā bezdarbniekiem bija iespējams rakstīt projektus uzņēmējdarbības uzsākšanai. Tā kā man ļoti patīk supot (airēt uz dēļa), tad projektu uzrakstīju par SUP dēļu iegādi.

– **Kādu aprikojumu iegādājies TRX nodarbībām Viļakas novadā?**

– Man svarīgi bija iegādāties mobilu aprīkojumu, kas nav piesaistīts vienai konkrētai vietai. Bet, lai ir iekārtas, kuras var pārvest. Tāpēc Viļakas novadā veselības veicināšanas projekta laikā viena nodarbība notiek Viļakā, bet otra Semenovā, jo ir dalībnieces no abām vietām. Vienreiz uz nodarbību tālāk brauc vienas dalībnieces, otrreiz – citas.

– **Kuras nodarbības pašai patīk visvairāk?**

– Ūdens aerobika. Kad vadu nodarbību es stāvu baseina malā un rādu vingrinājumus, bet domāju, ak viņi laimīgi, viņi var nodarbību izbaudīt pilnībā, atrodoties peldbaseinā. Kad dodos uz kursiem, tad pilnībā izbaudu to, ka nodarbību vada treneris. Vingroju pat 8 stundas no vietas. Ja klients saka, ka to nevar izdarīt, tad saku, paga, paga, es to izdarīju, mēģinām pamazām, cik varam. Bet patīk visas nodarbības, ko pati vadu. Svarīgi ir laiku pa laikam aiziet pie cita trenera, lai es arī pati sajustu kā ir būt klientam, kā viņš jūtas. Patīk jauni vingrošanas veidi, patīk, kas netradicionāls ar rožināti un izaicinājumu. Tikko apguvu ROCK 'N' CORE ir DCH TRAINING koncepta nodarbības, kura ir radīta DCH Studijā un ir iecienītas arī citos sporta klubos

Latvijā un pasaulē. Treniņš vielmaiņas uzlabošanai, vēdera un korsetes muskuļu nostiprināšanai. Vēl vēlētos apgūt Aerial Yogu. Tā notiek, izmantojot zīda šūpuļtīklu, iespējams atklāt jaunas spējas un sajūtas. Aerial Yoga nodarbības vērstas uz stiepšanās un plastikas uzlabošanu, koncentrēšanās spēju un balansa uzlabošanu.

– **Kā tu plāno savas nodarbības?**

– Jā, es reāli gatavojos. Rakstu nodarbības plānu. Izmēģinu vingrinājumus. Ūdens aerobiku vadu jau ilgi, tur jau darbojos spontāni, man jau galvā ir daudz programmu. Jo pašai jaunāks vingrošanas veids, jo vairāk laika jāiegulda nodarbības sagatavošanai. Tas ir darbs sagatavoties. Jaunais ROCK 'N' CORE vingrošanas veids uzrunāja, jo viņi piedāvā iegādāties jau gatavas programmas ar mūziku. Ļoti grūti ir atrast arī piemērotu mūziku nodarbībām, tas prasa lielu laika resursu. Katrā nodarbībā mainu vingrojumu kompleksu. Ķermenis pierod pie vieniem vingrojumiem. Es jau jūtu grupu. Jūtu, kad nodarbībā varam paņemt lielāku slodzi, kad dalībnieki ir noguruši, tad zemāku slodzi.

– **Vai Viļakas novadā ir pieprasījums pēc TRX nodarbībām?**

– Jā. Vasarā nodarbības notika par maksu. Regulāri apmeklēja 8 dalībnieki. Ja nodarbības izmaksas sedz no Veselības veicināšanas projekta, tad dalībnieku ir vairāk. Ja dalībnieki nāk vasarā, tad saprotu, ka ir interese. Vasara ir vistukšākais laiks vingrošanai, jo ir ļoti daudz citu pasākumu. Vispopulārākais laiks, kad nāk vingrot ir oktobris – novembris, janvāris, februāris – marts. Tāpēc, lai visu gadu varētu piedāvāt sporta nodarbības, vasarā piedāvāju SUPošanu, SUP ekspedīcijas, vingrošanu uz SUP dēļiem. Šogad sakarā ar to, ka Covid-19 dēļ bija aizliegtas sporta nodarbības marts– maijs, tad vasaras sezonā arī bija interese par vingrošanas nodarbībām. Parasti vasaras sezona (maijs – septembris) ir ļoti kluss laiks vingrošanā. Esmu ļoti priecīga, ka saņēmu pašvaldības atbalstu, tas ir liels atbalsts sevišķi tagad, kad nevar prognozēt ienākumus sakarā ar Covid-19 ierobežojumiem. Jo nereti idejas realizēšanai nedaudz pietrūkst naudas. Labi, ka šajā programmā atbalsta ne tikai jaunos, bet arī uzņēmumus, kuri jau darbojas. Paldies Viļakas pašvaldībai par atbalstu.

*Teksts: Vineta Zeltkalne
Foto: personīgais arhīvs*



NACIONĀLAIS
ATTĪSTĪBAS
PLĀNS 2020



EIROPAS SAVIENĪBA
Eiropas Sociālais
fonds

IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

UZŅĒMĒJDARBĪBA

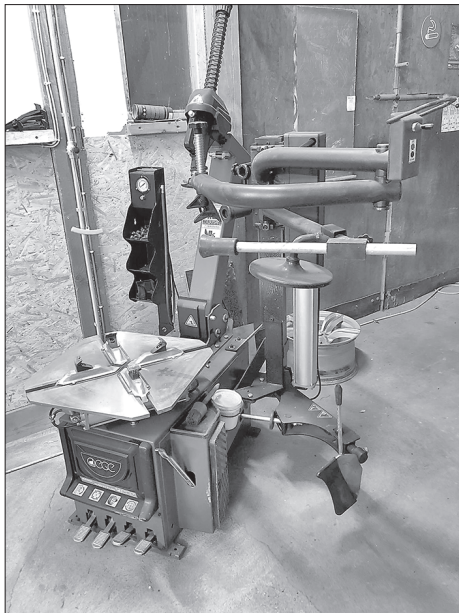
Kristaps uzsāk uzņēmējdarbību Rekovā



Saimnieciskās darbības veicējs Kristaps Ločmelis ir realizējis Vilakas novada domes atbalstīto projektu **Nr. 2020-VND-1-06 «Riepu montāžas iekārtas iegāde»**. Pašvaldības atbalsts projekta īstenošanai bija 2000.00 Eur, projekta īstenoātājs līdzfinansēja projektu ar summu 469.00 Eur. Dažreiz aizdomājos, kāpēc pašvaldības projektu vērtēšanas komisija atkal atbalsta riepu montāžas iekārtas iegādi, jo šādi projekti jau tika atbalstīti pagājušajā gadā. Iedziļinoties vērtēšanas komisijas darbā, ir skaidrs, ka vairāk ir jāvērtē kādu kopumā uzņēmējdarbību veiks jaunais uzņēmējs, kādus pakalpojumus iedzīvotājiem sniegs, vai, atbalstot konkrēto projektu, potenciālais pretendents atgriezīsies dzīvot Vilakas novadā. Jautāju Kristapam Ločmelim, kāpēc viņš agrāk nestratēja pašvaldības izsludinātajā projektu konkursā, kāpēc izvēlējās šādu uzņēmējdarbības veidu un kā plāno sniegt pakalpojumus.

«Ikdienas steīgā šo iespēju biju palaidis garām. Šogad Vilakas novada sociālajos tīklos pamanīju informāciju par izsludināto konkursu, tieši nodomāju, ka tas man ļoti noderētu. Ģimenes un draugu pamudināts nolēmu šogad startēt pašvaldības izsludinātajā projektu konkursā uzņēmējiem.

Jau pirms konkursa izsludināšanas biju plānojis uzsākt savu uzņēmējdarbību, taču



tam bija nepieciešams laiks un arī finanses. Sākumā gribēju sagatavot telpas. Ērtam darbam izplānoju, katras iekārtas atrašanās vietu. Plānoju finanšu līdzekļus, lai iegādātos autoservisa aprīkojumu, jo ir nepieciešami dažādi instrumenti, sākot no visvienkāršākajam atslēgām un beidzot ar elektronisko auto diagnostiku. Sava servisa atklāšanai pietrūka riepu montāžas un balansēšanas iekārtas, tāpēc projektu rakstīju tieši šo iekārtu iegādei.

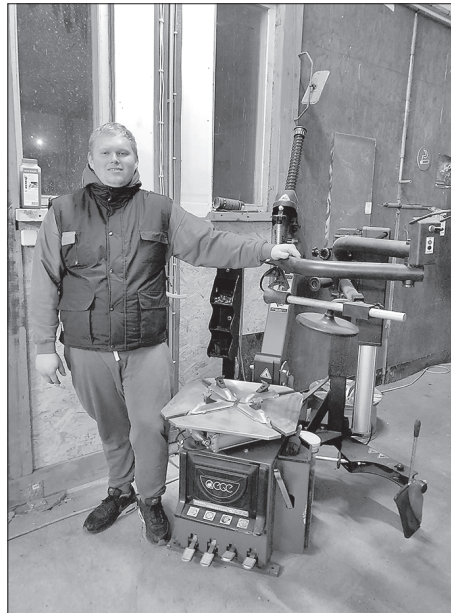
Man jau no agras bērnības interesēja mopēdu un motociklu remontēšana, stundām ilgi varēju laiku pavadīt garāžā, ar aizrautību tos izjaucu, meklēju problēmu un mēģināju atkal saskrūvēt kopā. Laika gaitā, pievērsos arī automašīnu remontam. Vispirms remontēju ģimenes automašīnas, vēlāk arī draugu.



Pašlaik studēju Malnavas koledžā programma «Autotransports», otrajā kursā. Šo programmu izvēlējos, jo skaidri zinu savas intereses un vēlos iegūt zināšanas, kuras man noderēs savā uzņēmumā, tāpat arī veidot jaunus kontaktus un iegūt potenciālus klientus un sadarbības partnerus. Ļoti augstu novērtēju mācības un pasniedzējus, kuri dalās ar savu pieredzi.

Strādāju autocentra Rēzeknē, ieguvu labu un pilnvērtīgu darba pieredzi gan darbā ar klientiem, gan tehniskās zināšanas un praksi par automašīnu remontu, kā arī servisa darbu kopumā.

Tomēr vienmēr ir bijusi doma par sava autoservisa izveidi, tāpēc darbu un zināšanas ieguldīju savā uzņēmējdarbībā, un atgriezies uz Rekovu, lai īstenotu savu



plānu. «DKL Autoserviss» ir atvērts jau trešo nedēļu. Paldies par atbalstu uzņēmējdarbības uzsākšanai ģimenei.

Šobrīd esmu noslēdzis sadarbības līgumus ar rezerves daļu vairumtirdzniecības izplatītājiem, lai ātrāk un ērtāk rezerves daļas nokļūtu Rekovā, pēc nepieciešamības tās piegādāju pats. Laika gaitā ir izveidojies savs klientu loks, tāpēc klientiem ir laicīgi jāpiesaka remonts. Paldies Vilakas novada domei par atbalstu!» aizrautīgi un izsmieļoši pastāstīja Kristaps Ločmelis.

Liels prieks, ka piepildījies Kristapa sapnis uzsākt uzņēmējdarbību dzimtajā pusē. Lai darbi sokas jaunajā autoservisā!

Jautājumus uzdeva: Vineta Zeltkalne,

atbildēja: Kristaps Ločmelis
Foto: personīgais arhīvs

Salons «Skaistuma darītava» Viļakā

Jaunās uzņēmējas, salona «Skaistuma darītava» frizieres Alises Kauškales dzimtā puse ir Viļaka. Tad dzīves ceļi aizveda viņu uz Rīgu. Tā kā Alises dēlam ļoti nepatika, ka viņu ved pie friziera, Alise nolēma iemācīties griezt matus kaut vai tikai, lai pati varētu apgriezt matus dēlam. Sākot mācīties par frizieri saprata, ka šī nodarbošanās viņai patiešām patīk un nolēma kļūt par īstu frizieri. «Es Rīgā nostrādāju vairāk kā gadu Riga Wellness salonā. Tad nolēmām ar vīru, ka gribētu dzīvot Viļakas pusē, Žiguros noskatījām māju, sajūtām, ka tā ir mūsu māja un iegādājāmies. Un tad uzzināju, ka veikala «Lats» ēkā, Marija Dobrjakova un viņas vīrs iznomā telpas. Biju ļoti priecīga, ka būs telpas, kur izveidot frizētavu. Esmu pateicīga Marijai, ka viņa ieklausījās, kā es vēlos iekārtot telpas, lai man būtu ērti strādāt. Esmu ļoti pateicīga viņiem par sadarbību,» atklāja Alise.

«Grūti laukos atrast uzņēmīgus cilvēkus. Man iepatikās Alises ambīcijas. Patika, ka Alise brīvā laikā lasa grāmatas un apmeklē mākslas galerijas. Māksliniecisks cilvēks. Prieks, ka jūlijā mēs iepazināmies. Salonu atvērām septembra vidū. Es atbildu par saimniecisko daļu. Mēs darīsim visu, lai perspektīvā salonā strādātu arī stiliste – vižāziste, kosmētiķe un nagu meistare. Vēlamies, lai mūsu pilsētas iedzīvotājiem nav jāmeklē šie pakalpojumi citur,» piebilda Marija Dobrjakova.

«Jā, mani ļoti uzrunā gleznas. Jo arī mana profesija ir radoša. Kā no baltas lapas uzbūram skaistumu. Gleznās ir ģeometrija, proporcijas. Arī matu griezumus ir jāzina grādi, leņķi. Griezuma veidi, taisnstūra, kvadrāta, trijstūra, ovāla, saskaņā ar klienta seju. Mācījāmies gradācijas, kā krīt mati. Svarīgi frizierim ir arī pareizi turēt rokas, turēt taisnu muguru. Mani dēvē par «matu skopuli», jo negriežu uzreiz lielu gabalu, jo matu garums atšķiras, cik gari ir sausi mati un cik gari ir slapji mati,» pastāstīja Alise.

Friziera darbs ir darbs ar klientu. Alise uzsvēra, ka ir jārūnā ar klientu, jāizrunā viņa velmes, jāsaprot viņa vajadzības. No sākuma, labāk vēltīt vairāk laika sarunai. Frizieris ir sava veida psihologs. «Mums cenas ir augstākas nekā vidēji Viļakā, bet katram klientam ir individuāla pieeja un tikai viņam tiek vēltīts laiks. Piemēram, griežot matus vīriešiem, bieži matus mazgāju gan pirms griešanas, gan pēc griešanas, lai kāds mazs mata gabaliņš nekairinātu

kakla ādu pēc matu griezumā. Ar fēnu nevar izpūst visus mazos, nogrieztos matus. Strādāju tikai pirmo mēnesi un jūtu, ka daži cilvēki jau kļūst par mūsu klientiem. Aicinu nebaidīties jauniešiem uzsākt savu uzņēmējdarbību,» teica Alise.

Jaunajai Alisei ir daudz sapņu, vēlētos arī izveidot savu frizieru skolu, vēlētos arī, lai frizieri būtu arī Baltinavā, Tilžā. Jo vairāk meistarību, jo vairāk var specializēties kādā no virzieniem. «Man pašai visvairāk patīk krāsas – kolorists – matu krāsošana. Izmantoju tikai vācu firmas Keune profesionālās krāsas. Patīk tonēt matus, izmantot vairākus toņus, lai nodrošinātu krāsas pāreju. Pieaudzēju matus, balnu matus, bet saudzīgi – pakāpeniski, cenšoties saglabāt matu struktūru un garumu. Šodien ir ļoti daudz dažādu krāsošanas metožu: izcelšana, balažāža, shatush, ombre un citu. Liels prieks, ja izdodas rezultāts, ja ir apmierināts klients un arī es. Iedrošinu cilvēkus spēlēties ar krāsām, matu garumiem. Agrāk bija modē, ja nokrāsoja matus, tad tā, lai visi pēc tam redz. Tagad krāso tā, lai vairāk spēlētos ar toņiem, lai nav tik spilgtā pāreja. Mani iemācīja, ka klientam ir jāstāsta, kas tiks darīts ar viņa matiem. Ja redzu kādas medicīniskas problēmas, tad ļoti uzmanīgi pastāstu un aicinu vērsties pie speciālistiem, piemēram, ģimenes ārsta, dermatologa utml. Matu izkrišanu un matu sirmumu ietekmē arī cilvēka ģenētika,» izskaidroja Alise Kauškale.

«Frizierim ir katru brīvu brīdi jānācās un jāapmeklē semināri, lai spētu tikt līdz katram jaunumam, kas saistīts ar matu krāsošanu un matu griezumam. «Mūsdienās frizieriem ir daudz informācijas internetā, online apmācības, kur ir iespēja attālināti uzzināt interesējošus jautājumus par kādu no frizūrām, matu griezumiem utt. Bet es esmu no tiem cilvēkiem, kuram patīk mācīties dzīvē, semināros klātienē, tā vislabāk var iemācīties un iedziļināties katrā niansē, ko stāsta profesionāļi dažādās frizieru jomās,» piebilda Alise.

Droši jautājiēt neskaistos jautājumus frizieri Alisei un viņa izskaidros kā, kāpēc un kāds būs rezultāts, ja tiks veiktas konkrētas darbības. Alise uzsvēra, ka frizieri cenšas viens otru cienīt, jo frizierim savu meistarību ir atrast vēl grūtāk nekā vienkāršam klientam. Alise novēlēja ikvienam veiksmi, izdošanos sapņu piepildījumam un ļauties pārmaiņām savā dzīvē.

Teksts: Vineta Zeltkalne

Foto: no personīgā arhīvā un Vineta Zeltkalne



IZGLĪTĪBA

Rekavas vidusskolā koncertlekcija «Iepazīsti ģitāru»

8. oktobrī Rekavas vidusskolā projekta «Skolas soma» ietvaros 1.–12. klasēm savas izglītojošās koncertlekcijas sniedza profesionāls ģitārists Jānis Bērziņš. Viņš demonstrēja, kā jāspēlē dažādu žanru skaņdarbi un deva padomus, kā būtu jāsāk spēlēt. Rādīja arī trikus un modernu aparatūru, ar kuras palīdzību var viens cilvēks spēlēt kā orķestris, kā spēlēt vienlaicīgi vairākas ģitāras.

Pats viņš ģitārspēli sācis apgūt jau astoņu gadu vecumā. Pirmos akordus iemācījusi vecākā māsa. Vēlāk mācījies dažādās skolās Latvijā un ārzemēs.

Aicinājumu spēlēt viņš saņēma tad, kad aktuāla bija rokmūzika. Ikdienā viņš daudzas stundas trenējas, apgūstot dažādas jaunas dziesmas, jo regulāri koncertē ar Latvijas slavenībām, piemēram, Donu, Lauri Reiniku, Intaru Busuli un citiem.

Pēc viņa domām, grūtākais spēlējot ģitāru ir atrast laiku treniņiem katru dienu vairākas stundas un iemācīties koncentrēties. Vēl viņš uzsvēra, ka ļoti liela nozīme ir klausīšanās prasmēm. Viņš demonstrēja, kāds ir rezultāts, ja klausās skolotājos vai partneros, un kāds ir tad, kad neklausās.

Jānis atzīst, ka vislabākā sajūta ir tad, kad tu sēdi savā istabā viens pats, spēlē un tev sanāk.

Mākslinieks atbildēja uz daudziem jautājumiem, ko īpaši daudz uzdeva 1.–7. kl. grupas lekcijā. Lielākie skolēni bija kūtri uz jautājumu uzdošanu. Aicināja uz skatuves arī skolēnus un rādīja, kā pareizi sākt spēlēt.

Pēc lekcijām varēja individuāli pieiet un uzdot jautājumus, parādīt, kā pats spēlē un saņemt konsultāciju.

Teksts: Ērika Kalacka (11. kl.)

LATVIJAS SKOLAS SOMA | Latvija 100



Ikgadējā un gaidītā FOTO ORIENTĒŠANĀS

Rudens aktivitāšu pasākums, kurā piedalījās visas klases un visi skolēni, Rekavas vidusskolā notika bezlietus dienā – 12. oktobrī.

Šogad tika vērtēti: laiks (starta un foto iesūtīšanas) un iesūtītās 2 fotogrāfijas – 1. attiecīgajā kontrolpunktā visai klasei ar doto uzdevumu, 2. ar uzrakstīto atslēgas vārdu (kontrolpunktos katrai klasei savi burti = kopā sanāk 2 vārdi). 12 kontrolpunkti tika meklēti skolas teritorijā pēc plāna. Vārdu salikumi bija saistīti ar rudens tēmu. Piemēram ZELTA RUDENS, LIETUS LĀSES, PIRMĀS SALNAS, GĀJPUTNI CEĻĀ. Katra klase izstrādāja savu taktiku uzdevuma veikšanā. Uzdevumi fotogrāfijai bija dažādi: redzama kontrolpunkta lapa un visi rāda virzienu uz skolu un smaida, redzama kontrolpunkta lapa un visi palēcienā, redzama kontrolpunkta lapa un visi rāda virzienu uz Viļaku... Pēc foto orientēšanās turpinājās mācību stundas.

Apkopojot rezultātus, varēja secināt, ka klašu punkti atšķīrās tikai par 0,5. Ātrāki izrādījās 12.a klase, precīzākais foto bija 10.a klasei un skaistākos burtus uzrakstīja 5.klase. Kopsummā uzvaras laurus plūca 3.–4., 8. un 9. klases. BALVA – pastaiga Viļakā uz salu ar pilsdrupām pa pontonu laipu, tiklīdz ļaus laikapstākļi un citi apstākļi.

Paldies visiem par piedalīšanos un tiksimies nākamgad!

Sociālo un kultūras izpaušmju jomas MK vadītāja Inese Cibule



Dzejas pēcpusdiena Viļakas Valsts ģimnāzijas 1.–6. klašu skolēniem

*Vasara savus draiskus atstāj.
Un, lapu čaukstošos pakļūjos klājojot,
Ar liepu vējainām rokām mājot,
Gar skolas stūri aiziet.*

/V. Līvzemnieks./

Dzejas dienu pasākumu Viļakas Valsts ģimnāzijas 1.–6.klašu audzēkņi gaidīja ar nepacietību, jo satikšanās vieta skolas pagals, kur visi aicināti sajūst dzejas burvību. Rokās dzejas lapas, krāsaino kritiņu spainīši, lai varētu ilustrēt savus dzejoļus un visi čakli ķeras pie darba.

1. klases skolēni priecējās par saulaino dienu un jutās laimīgi atainot Pētera Zirnīša dzejoli «Reiz-rēķins». Viņiem ļoti patika zīmēt, tikai piekusa kājas. Ļoti patika zīmēt kokus, sēnes, egles un rūķīti. Visi priecājāmies par skanīgo lasījumu.

Kopā ar 2. klases bērniem mēs devāmies ceļojumā ar Dagnijas Dreikas dzejoļa «Vilcienā nodziedamā dziesmiņa» galvenajiem tēliem lāčiem. Skolēni atzīst, ka ir ļoti aizraujoši zīmēt ar kritiņiem uz asfalta.

3. klase klausījās dzejoļus no jaunās dzejas grāmatas «Garā pupa», tos lasa aktieris Kaspars Znotiņš. Visiem ļoti iepatikās Marta Pujāta dzejolis «***» un Ievas Samauskas dzejolis «Es aizbraukšu». Sabīne Aleksāne pati sacerēja dzejoli, kuru bērni nolēma ilustrēt. Skolēni ar prieku darbojās un sadarbojās grupās.

Savukārt, 4. klases Evelīna atzīst, ka Dzejas dienās mūs lutināja saulainais atvasaras laiks. Visi kopā deklamējām un ilustrējām dzejoļus. Manai darba grupai ļoti patika ilustrēt I. Medeņa dzejoli «Miķeļnīcas». Visi darbi bija ļoti interesanti un krāšņi.

Dzejas svētki Viļakas Valsts ģimnāzijā

Reizē ar rudens zeltītajiem saules stariem, daudzkrāsainajām asterēm un gladiolām Latvijā jau daudzus gadus tiek organizētas Dzejas dienas. Tā ir vērtība mūsu tautas kultūrā, mākslā, identitātē, jo tiek skandēti vārdi, kuri uzrunā, stiprina, sargā un iedrošina.

Viļakas Valsts ģimnāzijā šogad dzejas svētki bija īpaši, jo tie tika organizēti kā ceļojums pa radošajām darbnīcām, kurās notika dažādas aktivitātes.

Pēc liriska ievada 12. kl. skolēnu M. Urbāna, K. Bizunes, K. Zelčā sniegtā notika izloze, un aizraujošais ceļojums varēja sākties.

Pirmajā darbnīcā «LAKUGA», kuru vadīja skolas direktore S.Šaicāne, skolēni iejutās latgaliskajā vidē, minot vārdus un attēlojot tos «Mēmajā šovā».

Otrajā ceļojuma pieturā «IZJŪTU ROTAĻAS» dalībniekus sagaidīja latviešu valodas un literatūras skolotāja R.Vilkaste, iesaistot radošā dzejošanas un kolāžu veidošanas procesā.

Trešajā darbnīcā «QUESS THE LYRICS» angļu valodas skolotāja L.Leitena piedāvāja aktivitāti, kurā skolēni interaktīvi pārbaudīja savas klausīšanās un populāru dziesmu vārdu zināšanas prasmes.

Krievu valodas skolotājas T.Nāgeles vadītajā ceturtajā darbnīcā «БУРИМЕ» dalībnieki vispirms noskaidroja, ka šis vārds nozīmē. «Topošie dzejnieki» lika kopā atskaņas pēc attēliem, un bija svarīgi noskaidrot, kurš vairāk izveidoja vārdus ar atskaņām. Jaunāko klašu grupas centās pabeigt iesāktās atskaņu miniatūras. Savukārt vidusskolas klašu jaunieši paši sacerēja humoristiskus dzejoļus ar dotajām atskaņām.

Piektajā ceļojuma pieturā «BONJOUR, POËTE!» pie skolotājas S. Bondares skolēniem bija iespēja iepazīties ar franču valodu un veikt uzdevumus,



5.–6. klašu skolēni latviešu valodas un literatūras stundās lasīja, klausījās dzeju un iztēlojās tēlus. Viņiem patika dzejoļu izloze, dalījums grupās. Bērni centās izprast dzeju, vizualizēt tēlus. Interesanti bija veidot komandas zīmējumu, ko vajadzēja prezentēt un izteiksmīgi deklamēt.

Pagalms bija pārvērties par krāsainu gleznu, ko veidoja bērnu zīmējumi uz asfalta. Nāciet un lasiet!

Dzeju lasīja, ilustrēja kopā ar skolotājām Lindu, Iju, Inesi, Irēnu un Inetu! Foto: Linda Ozola

klausoties Joe Dassin dziesmu «Les Champs – Elysees».

Sestajā darbnīcā «WOERTERSPIEL», kuru vadīja vācu valodas skolotāja E.Zaremba-Krīgere, dalībnieki, vadoties pēc atskaņām tekstā, ievietoja dzejoļi trūkstošos vārdus, kā arī, klausoties dzejoļi, izvēlējās pareizo vārdu.

Radošais ceļojums noslēdzās ar pateicības vārdiem gan pedagogiem, gan dalībniekiem un skanīgām kopdziesmām.

Saulainā rudens diena, dzejiski rotaļīgā un radošā noskaņa dalībniekos raisīja pozitīvas izjūtas un solīja atkalsatikšanos nākamā gada Dzejas dienās.

Informāciju apkopoja Valodu MK vadītāja

R. Vilkaste

Foto – A. Dvinska



IZGLĪTĪBA



Tautasdziesmas – senču atstātais mantojums un spēks

Šogad Dainu tēvam Krišjānim Baronam 185.dzīmšanas diena. Tautasdziesmas ir simboliski nozīmīgākā latviešu folkloras forma. Tās iekļautas Latvijas kultūras kanonā kā tautas tradīciju vērtība, bet Dainu skapis 2001. gadā nokļuvis UNESCO Pasaules atmiņas dokumentārā mantojuma sarakstā.

Attēlodamas visas zemnieka dzīves norises, tautasdziesmas sniedz spilgtāko un pilnīgāko ieskatu tautas ikdienas un svētku ieražās, pasaules uzskatā un mitoloģijā, rāda tautas tikumus un tradīcijas.

Lai aktualizētu tautasdziesmu vērtību laiku lokos un to lomu latviskās identitātes saglabāšanā, Viļakas novada bibliotēkas vadītāji Rutai Jeromānei sadarbībā ar Viļakas Valsts ģimnāzijas latviešu valodas un literatūras skolotāju Rasmu Vilkasti radās iecere aicināt Viļakas Valsts ģimnāzijas 6. un 7. klases audzēkņus piedalīties radošās darbnīcās «Tautasdziesmas – senču atstātais mantojums un spēks», kuras tika organizētas 6. un 12. oktobrī ģimnāzijas telpās.

Nelielā prezentācijā tika parādīts Dainu tēva ieguldījums tautasdziesmu vākšanā, sistematizēšanā un glabāšanā, kā arī tautasdziesmu unikālā vērtība latviešu kultūras mantojumā.

Lai labāk iepazītu un izprastu tautasdziesmās apslēpto vēstījumu, skolēniem tika doti dažādi uzdevumi. Atsevišķas lapiņas ar tautasdziesmām jāsakārto atbilstoši tematiskai grupai: ģimene, gadskārtu svētki, mājdzīvnieki, gadalaiki. Citā uzdevumā – tautasdziesmas rindas jāsaliek pareizā secībā.

Latviešu tautai vienmēr godā bijis darba tikums, tāpēc dainu rindās vajadzēja atrast veicamos darbus: rudzus sēt, miltus malt, maizi cept, sienu plaut, cimdus adīt un sagšas aust. Interesants ir arī krāsu pielietojums, raksturojot cilvēka tikumu, izskatu, gaumi: balta mātes meita, kā sarkana magonīte, pelēki mētelīši, brūni svārki, melna čūska.

Nodarbības beigās katrs nolasīja kādu tautasdziesmu un atklāja, kā sapratis tās saturu un zemtekstu.

«Lai arī mūsdienu jauniešiem ir citas intereses un aizraušanās, tomēr nevajadzētu pilnībā aizmirst mūsu senču atstāto mantojumu – tautasdziesmas, kurās ir latviešu dvēseles, prāta un sirds kods» atzina Rutta, piebilstot, ka pēc gadiem jaunieši tautasdziesmu saturu uztvers un izpratis savādāk.

Informāciju sagatavoja Viļakas Valsts ģimnāzijas latviešu valodas un literatūras skolotāja Rasma Vilkaste.

Foto – R.Vilkaste, R. Jeromāne.



Pirms svētkiem, pārskatot Latvijas karti, Žiguru skolas skolotāji ar pārsteigumu konstatēja, ka Daugavas labajā krastā vairs nav palikusi neviena ievērojama ciņīga pilsēta, kur svētkos nebūtu spēruši savas kājas. Neviena, izņemot Latvijas vecāko pilsētu – Ludzu, kas mistiskā kārtā bija pamanījusies izkrist no mūsu ceļojumu aprītes.

Protams, ka tādu netaisnību steidzīgi vajadzēja labot un agrā rīta stundīnā mūsu autobusiņš noparkojās pašā Ludzas centrā. Nosalušās rokas un degungali bija apsildīti un atlika ar jautru dziesmu sagaidīt pirmo gidu Valēriju, kurš mūs izvadāja pa pilsētas centru, dievnamiem un pilsdrupām un, turpinot savu misiju, iepazīstināja ar pilsētas muzeja ekspozīcijām.

Ludza – tā ir ideāla vieta ekskursijai kājām, jo mēs pavadījām pilsētā darbojoties sešas stundas, bet no centra laukuma tālāk par puskilometru tā arī neatlīnījāmies. No Ludzas tūrisma pakalpojumu sniedzējiem daudzi varētu pamācīties, ko nozīmē saskaņots, labi koordinēts darbs. Iegādājoties kopējo ekskursiju paketi, virzījāmies pa savdabīgu konveijeru – pilsētas apskate, muzejs, brauciens ar plostu, pusdienas Latgales virtuvē, amatnieku centrs, sinagoga un kustības pārrāvumi varēja rasties tikai pašu izklaidības dēļ. Saimnieks Latgales virtuvē brašiicina nazi un pavārnīcu pie zupas katla, bet pēc neilga brīža jau mūs sagaida ielas pretējā pusē pie amatniecības centra durvīm, lai vestu iekšā un stāstītu Latgales seno laiku vēsturi savā visai īpatnējā inter-



pretācijā. Nedaudz no kopējā ansambļa krita ārā plostnieks Mazajā Ludzas ezerā, jo pietrūka viņa izpildījumā kāda ūdeņaina briesmu stāsta vai kaut vai mūzikas.

Kā pārliecinājamies, tad nebijām vienīgā pedagogu ekspedīcija Ludzā šajā dienā, bez mums vēl četras grupas maršēja pa pilsētu, taču mūsu ceļi krustojās tikai pilsētas ielās – nevienā objektā reizē neatradās pat divas grupas.

Tā vai citādi, bet stāstījumu centrā atradās lielais ugunsgrēks, kas 1938. gadā nopostīja lielāko daļu pilsētas / nodega 370 mājas/, sevišķi cieta pilsētas centrs. Ja Londonu savā laikā nodedzināja čaklie maiznieki, tad Ludzas nelaimēs vaino pārāk centīgu kalponi - veļas gludinātāju, kas ogle no sava pletīzera esot izbērusi pagalmā. Saka gan, ka turpat kaimiņos atradusies arī maizes cepuve....

Visā dedzināšanas stāstā «odziņa» bija sinagogas muzeja vadītājas teiktai, ka vairums degošo

māju saimnieku tikai noskatījušies uz postu, bet neko nav darījuši, jo mājas piederēja pamatā ebrejiem, bija sestdienas dievkalpojuma laiks, bet sestdienā ebrejiem ticības kanoni neatļauj dzēst uguni.

Pati sinagogas ēka – koka gulbūves celtnē, no 17.–18. gs. mijas pārdzīvoja ugunsnelaimi, karus un revolūcijas, saglabāja iekšpusē atsevišķus simtgadīgus konstrukciju elementus. No kādreiz lielās Ludzas ebreju saimes pilsētā ir palikuši vien daži cilvēki un sinagoga pilda vairs tikai muzeja funkcijas. Gide un saimniece ar 30 gadīgu stāžu ļoti saistoši un interesanti iepazīstināja ar sinagogas izkārtojumu, reliģiskajiem simboliem, ceremoniju norisi, bet savdabīgi, ka tālākā fonā atstāja ebreju tautas lielāko sāpi – holokaustu.

Kopumā diena pagāja ļoti piesātināti un deva daudz pozitīvu iespaidu. Kā dienas ievadā teica gids Valērijs, tad Ludzā ir vērts iegriezties kaut vai tikai skaistās



dabas un jauko, atsaucīgo cilvēku dēļ. Pieci skaisti ezeri, pieci dažādu konfesiju dievnamu, interesanti cilvēki, kas aizrautīgi dara savu darbu un vairo pilsētas pozitīvo tēlu iebraucēju acīs. Lai viņiem

veicas, bet mēs pēc laiciņa Ludzā noteikti atgriezīsimies.

Žiguru pamatskolas skolotājs Igors Šnepers

Foto no skolotāju personīgā arhīva



IZGLĪTĪBA



Mežu dienas Taudejānos



Šogad Mežu dienas noritēja Rēzeknes novadā «Taudejānos». Ierodoties Latvijas Valsts Meža ekspedīcijas vietā, mūs sagaidīja viens no LVM vadošajiem darbiniekiem Dainis Rudzītis. Mēs tikām iepazīstināti ar drošības noteikumiem un ekspedīcijas gaitu. Skolēni saņēma ekspedīcijas darba burtnīcas un zīmuļus ar logo «Latvijas Valsts Meži».

Meža ekspedīcija varēja sākties. Tā sastāvēja no 10 tematiskajām pieturām, kuras vadīja «Latvijas Valsts Meži» darbinieki:

1. Iepazīstam meža zinātni – kas ir selekcija, kā izvēlēties sēklas kokus, cik skāba ir meža augsne un kā ātrāk izaudzēt augstvērtīgu mežu?
2. Skaitām kokus – kā aprēķināt koku skaitu hektārā un kā noteikt, vai mežs ir veiksmīgi atjaunots?
3. Kopjam jaunaudzēs – cik ātri aug mežs, kāpēc mežs ir jākopj un kā to darīt?
4. Retinām mežu – ko iegūstam no meža retināšanas un kā izvēlēties «vinnētājus un zaudētājus»?
5. Mērām koku augstumu – kā precīzi noteikt

augstumu augošam kokam ar vienkāršiem paņēmieniem, izmantojot matemātiku?

6. Aizsargājam mežu – kā nodrošinām dabas daudzveidību mežā un kā aizsargājam mežu no dažādiem postījumiem?

7. Atklājam koksnes produktus – kur ikdienā lietojam koksni un vai koksnes produkti var aizstāt naftas produktus?

8. Atpūšamies dabā – kas ir dabai draudzīga atpūta un kādas vēl cilvēku darbības ietekmē meža ainavu?

9. Būvējam zaļi – vai no koka var uzbūvēt debesskrāpi un kā uzbūvēt koka tiltu bez naglām?

10. Nosakām koku vecumu – kā noteikt vecumu augošiem kokiem, ko stāsta koku gadskārtas un kā pieņemt lēmumu par laiku ražas novākšanai?

Noslēgumā cepām līdzīgu paņemtās desiņas, dzērām karstu tēju, kā arī priecājamies par labiem garštāvokļiem un saulaino dienu. Jāatzīst, ka atpakaļceļā neizpalika lielveikals un nopirktie našķi.

Bija super dieniņa!

6. klases audzinātāja I. Šaicaņa

Vilakas PII darbinieku kolektīva ekskursija «Lietpratība manā dzīvē»

Lietpratība jeb kompetence ir indivīda spēja kompleksi lietot zināšanas, prasmes un paust attieksmes, risinot problēmas mainīgās reālās dzīves situācijās. Tā balstās uz labām zināšanām un profesionālo pieredzi, kā arī izpratni noteiktā jomā.

Mūsu kolektīva darbinieki ir lietpratīgi katrs savā nozarē, taču iegūt pieredzi, zināšanas un izpratni vēl citās dzīves jomās palīdz interese un aktivitātes ārpus sava darba lauka. Viens no veidiem gūt dažādus pieredzes mirkļus ir ekskursijas. Tādēļ 10. oktobra sestdienā tiek organizēts brauciens, lai iepazītos ar sava kaimiņu novada interesantākajiem objektiem, kuru tapšanā ir pielikuši darba rokas un izdomu lietpratēji – sava aroda meistari.

Ekskursiju aizraujošāku padarīja kolēģu sveiceni jubilejā mūsu ilggadējai pirmsskolas skolotājai Tatjanai Aleksejevai, vēlēt labu veselību un dzīves sparu.

Pirmais apskates objekts bija netālu – mūsu pašu novada Šķilbēnu pagasta «Kotiņos». Ar «Kotiņu» produkciju vairāk vai

mazāk esam pazīstami visi. Katrs kaut ko no tās ir pircis veikalā savas ģimenes pārtikai, taču ražotni un veidu, kā tā ir tapusi, redzējis bija retais. Iepazīnāmies ar jauku ražotnes darbinieci Natāliju, kura, veltot savas dzīves 10 gadus lauksaimniecības ražotnē, ir kļuvusi par šīs nozares lietpratēju.

Tālākais ceļš mūs veda uz Kārsavas novada Malnavas pagastu. Ciemojāmies maiznīcā «Dzīles», kur baudījām garšīgas pusdienas un stāstu par to tapšanu, kā arī turpmākajiem šīs mājas saimnieces plāniem veidot «Mājas restorānu», kurā būs baudāmi mājas ēdieni.

Viena no pieturvietām, kura sniedza acīm patīkamu rudens krāšņās dabas ainavu baudīšanu bija Malnavas muižas parks.

Noslēgumā ceļš veda uz Kārsavas novada otriem Mežvidiem jeb ciemu «Mežvidu muiža». Saimniecībā «Kalniņi» ir izveidots Bišu namiņš, kurš ver durvis ikvienam interesentam, kuram tīkams medus un visi bišu izstrādājumi. Bites ir vislielākās lietpratējas starp kukaiņiem, no kuru ražo-



jumiem labumu gūst arī cilvēks. Mēs guvām iemaņas vaska sveču liešanā, mazliet relaksējamies Bišu namiņā klausoties saimnieces Vairas Šicānes stāstījumā, garšojām pašceptu maizīti ar medu un degustējām medus dzērienu.

Vai ekskursijas laikā esam kļuvušas

lietpratējas šajās nozarēs, diez vai, taču pieredzes un jaunu sajūtu gūšana bagātina mūsu iekšējo pasauli, paplašina redzesloku un varbūt noderēs kā iesākums sava vaļasprieka rašanai vai realizēšanai.

Vilakas PII skolotāja Guna Rižanova
Foto no kolēģu privātās kolekcijas

Pasākums ir izzinošs un baudāms!

15. oktobrī Vilakas Valsts ģimnāzijas 5.–12. klašu skolēni apmeklēja projekta «Skolas soma» ietvaros koncertlekciju «Deja, balets un mūzika cauri gadsimtiem». Pasākuma laikā audzēkņi tika iepazīstināti ar deju un mūzikas vēsturi cauri mūsdienīgām skaņdarbu aranžijām, spilgtu vizuālo prezentāciju un aizraujošām baleta dejām. Koncerts veidots kā ceļojums ar vairākām pieturām, sākot ar viduslaiku kultūru un iepazīstot mūsdienu kultūras daudzveidību. Skolēni tika iesaistīti dažādās aktivitātēs.



Pasākumu vadīja Mikus Abaroniņš, kurš darbojas kā izpildītājs gan akadēmiskajā mūzikā, gan estrādes žanrā (tenors/kontra tenors).

Dažādus mūzikas instrumentus – solo ģitāru, čellu, klavieres – virtuozī spēlēja Arta Abaroniņa, kura šobrīd kā viesmāksliniece sadarbojas ar Latvijas Nacionālo Simfonisko orķestri un baroka kamerorķestri Collegium Riga.

Ar interesi klātesošie vēroja dažādu laikmetu dejas Elvīras Tēbergas izpildījumā, kura strādā akrobātisko dejotāju uzņēmumā Bua.

Paldies māksliniekiem par lielisko koncertu, kur ikviens dalībnieks guva pozitīvas emocijas un paplašināja savu redzesloku.

Foto un teksts: I. Lindenberga

LATVIJAS SKOLAS SOMA | Latvija 100

VĒSTURE

Ko ražoja tautas daiļamatu un suvenīru ražošanas apvienība «Daiļrade» (1968-1993) Viļakā

Ražošanas pirmsākumi Latvija sākās ar 1966.gadu, kad Rīgā tiek dibināts eksperimentālās lietišķās mākslas un suvenīru ražošanas uzņēmums «Suvenīrs». 1967.gadā tiek izveidota cita tautas daiļamatnieku ražošanas apvienība «Daiļrade». Šie abi uzņēmumi 1971. gadā apvienojās un izveidoja Tautas daiļamatu un suvenīru ražošanas apvienību «Daiļrade», kas darbojās līdz 1991.gadam. No 1991. līdz 1993. gadam uzņēmuma nosaukums bija Valsts uzņēmums «Daiļrade». Pēc tam notika uzņēmuma privatizācija, kā rezultātā izveidojās vairāki jauni uzņēmumi – SIA «Daiļrade – Rīga», SIA «Daiļrade», SIA «Daiļrade koks» un citi.

Eksperimentālās lietišķās mākslas un suvenīru ražošanas uzņēmums «Suvenīrs» Viļakā tika atklāts 1968.gada beigās. Uzņēmuma galvenā produkcija bija tautas daiļamata izstrādājumi, suvenīri – adījumi, audumi, keramika, pinumi, ādas, metāla, koka un dzintara izstrādājumi. Cehu vadīja vecākais meistars I.Grizlovs. Sākumā darba apjoms nebija plašs, meistari izgatavoja pusfabrikātus no koka. Bija paredzēts ražot dažāda veida tautiskos izstrādājumus, salvetes, celiņus, paklājus u.c. Strādnieki saņēma uzdevumus un materiālus, bet aušanas un citus darbus varēja izpildīt arī mājās. Suvenīrs sekmīgi darbojās jau Rīgā, kurā apvienoja ap 700 cilvēku. Kokgriešanas māku apguva Rīgā. Pirmos uzdevumus bija saņēmušas arī audējas– mājražotājas. 1969.gada janvāra sākumā «Suvenīrā» tika uzstādīta iekārta.

1969. gadā uzņēmums «Suvenīrs» apguva jaunu suvenīru izgatavošanu– mācījās izgatavot dekoratīvās koka karotītes un tāfelītes, meža atradumus «Divkauja». No koka izstrādājumiem vēl bija paredzēts apgūt dekoratīvo smelamo kausu, riekstnīcu un garšvielu– sarkano un melno piparu, sāls– trauku komplektu ražošanu. Iecere bija apgūt arī metālkalšanu un veidot statīvus, lūksas, malkas turētājus, krāsns krukus un pelnu liekšķeres.

1969. gada jūlijā «Suvenīrā» izgatavoti 25 000 suvenīru. Tika veidoti suvenīri «Jubilārs», bet jau visai drīz ar kalnu veidoja «Pulvertorņus». Jūlijā bija izgatavotas 16 000 adatnīcas, 600 lādītes, 400 dekoratīvie ratiņi, salvetes, 8000 meža atradumu «Zvirbulis» un «Divkauja», 50 dekoratīvās tāfelītes. Meistari izgatavojuši detaļas vairāk kā 280 svečturiem, kurus montēja galdnieki. Līdztekus gatavoja arī pusfabrikātus– lelles, jo tautu meitām drānas tika izgatavotas «Suvenīrā».

1969. gadā uzņēmumā «Suvenīrs» vairākas dienas strādāja 6 vidusskolnieki. Viņi no koksnes gabaļa, priedes čiekura un mizas darināja suvenīrus– «Zvirbuli» un «Divkauju». Skolnieki savās brīvdienās izgatavoja aptuveni 3500 suvenīru par vairāk nekā 1800 rubļiem. «Suvenīra» ceha ļaudis no koku šķirnēm izgatavoja komplektus riekstu atbrīvošanai no čaumalām un virlopus. Cehā strādāja pirmās kategorijas virpotāji un galdnieki. Pavisam 1969.gadā «Suvenīrā» strādāja 42 cilvēki.

1969. gada beigās «Suvenīrs» saražojis 51 000 suvenīru par vairāk kā 70 000 rubļu. Ceha strādnieki sākumā bija iesācēji bet ar laiku apguvuši visas vajadzīgās iemaņas. Par labu darbu ikviens varēja tikt iegrāmatots ar savu fotogrāfiju Suvenīra Goda plāksnē Rīgā, par ko arī izsniedza naudas prēmiju. Īpaša vērība bija pievērsta suvenīru kvalitātei, par ko rūpējās kontrolieri. Tika rūpīgi apskatīta produkcija lai no ceha neizietu neviena brāķa priekšmets, aušanas meistari varēja strādāt arī mājās.

1970. gadā «Suvenīrs» apguva jaunu kokgriezumu –panno Lielais loms. Galdnieku cehs bija 300 m² plašā teritorijā, kur tika uzstādīti 10 darba galdi. Atradās vienripas dēļu sagarināšanas šarnīrgalds CME–2, vienpusīgais reismuss– SR6–7, divpusīgais dēļu salaides galds S2F–4 ar automātisko padevi, virpa, frēze, lentzāģi. Cehā bija atsevišķa plūsma grīdas dēļu ražošanai.

Suvenīrā strādāja ļoti radoši cilvēki, piemēram, ceha virpotājs P. Slišāns vienmēr bija domājis kā ātrāk varētu izvirpot glāzturus. Drīz vien glāzturu sagatavi apstrādāja ar diviem griežņiem uzreiz. : vienu turēja meistara rokas– otru–virpa pati.

Šo meistara jauninājumu vēlāk pielietoja arī dekoratīvo kausu un pūdernīcu «Dzimaņiņas ražošanā». Ietaupītos līdzekļu novirzīja algu fondam. J. Annuškāns, kas montēja suvenīrus izlaida savu produkciju «Gulbji». Suvenīrā tapa arī tādi suvenīri kā pūra lādes.

1971. gadā eksperimentāli lietišķās mākslas un suvenīru ražošanas uzņēmums «Suvenīrs», Viļakas ceha kolektīvs uzsāka 17 veidu dažādu suvenīru ražošanu. Izgatavoja pūdernīcu «Zvirbulu saime», mazo kausiņu «Pīlīte», kokgriezuma figūriņu «Gailītis», svečturus un salvetes. Suvenīri tika gatavoti tūkstošiem eksemplāru, kurus piegādāja tirdzniecības vietām.

1971. gadā V. Annuškāns kopā ar kokgriežēju V. Dortānu mākslinieciskai komisijai uz Rīgu nosūtīja salvešu glāzīti. Suvenīrs guva atzinību un dabūjis prēmiju. V. Annuškāns izgatavoja vēl vienu jaunu suvenīru, kurā izmantoja koku un čiekurus– «Dzenis». Suvenīru izgatavošanai izmantoja– tāsis, mizas, čiekurus. Izgatavoja suvenīrus «Rubenis», un «Kaimiņu tikšanās». «Kaija uz klints». Suvenīrā ražoja arī kafijas servīzes sešām personām. Izejmateriāls bija no Vācijas demokrātiskās republikas un Vladivostokas fabrikām dižskābarža koka atgriezumā.

1972. gada februārī Viļakas ceha strādnieki izgatavojuši dekoratīvos palikņus ievārtējuma trauciņiem un koka figūriņas «Pavārs». Koka figūriņas «Pavārs» bija jauna produkcija, kura ražošanās iesaistījās tehniskās skolas Nr.14 audzēkņi, kuri suvenīrā gāja praksi. 1972.gadā sāka izgatavot «Pūces», «Zvirbulu saimi», «Muciņu». 1972. gadā tika izveidota celtnieku brigāde, kuras sastāva bija M. Dukovskis un divi Bronislavi– Šaicāns un Kokorevičs.

Šī paša gada augustā apguva jaunas produkcijas ražošanu – glītus 6 trauciņu garšvielu komplektus, kuri piestiprināmi virtuvē pie sienas. Tajā ietilpa arī izdobts trauks, kurā ar koka vālitī iespējams sasmalcināt rupjos piparus. Cehs gatavoja suvenīrus un balvas motokrosa sacensību uzvarētājiem.

1974. gadā tika apgūta jauna suvenīra ražošanas–senatnīgā stilā darināti pie grieztiem piekarināmie svečturi, trīs dažādu veidu dekoratīvās liekšķeres. 1975.gadā Viļakas ceha kolektīvs bija saņēmis pasūtījumu eksportam–106 svētku svečturus. Šis pasūtījums tika izgatavots no oša, kas ienācis no Habarovskas novada.

1975. gada tika izgatavoti svārku atloki.

1979. gada oktobrī strādnieki apguva jaunu izstrādājumu ražošanu– kaklasaišu pakaramos un kaklarotas «Erita», «Lana», «Irita». 1980. gada martā Suvenīrs sāka ražot sieviešu kakla rotas. Suvenīrā izgatavoja arī komplektu «Ozollapas».

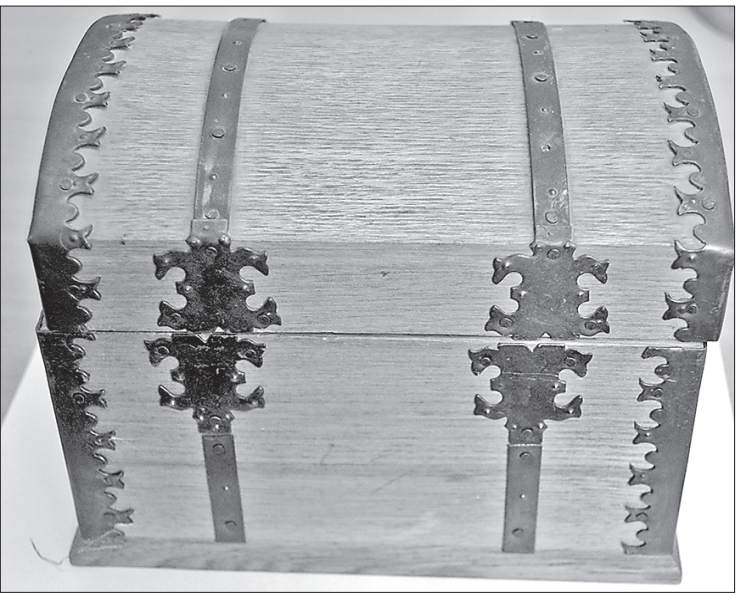
1987.gads bija ražīgs ceha krāsainie virtuves cimdīņi un izšūtie priekšauti ceļoja uz Mongoliju, apaļie soliņi uz Čehoslovākiju. Telpa, kurā šuva bija daudz krāsainu audumu. Lai šūtu bija jābūt lielai precizitātei un pacietībai. Šuvējas par šo darbu saņēma paaugstinātu piemaksu. Pirms Viļakas ceha izstrādājumi nonāk veikalos, tie tiek kārtīgi apskatīti un iesaiņoti. Tos skatījās kontrolieris un iesaiņotāji.

Tika izgatavoti pirmie paraugi jaunam drēbju pakaramajam, spogulim – paplātei, komplektam «Līzīte» līgavām, kura sastāvā ietilpst balts priekšauts un aubīte.

Kā var lasīt tā laika izdotajā periodikā, kad tika atvērts suvenīrs daudzi Viļakas iedzīvotāji šo faktu uzņēma ar zināmu skepsi, tāda niekošanās vien būšot. Pilsētā tas kļuva par nozīmīgu un svarīgu uzņēmumu. Pilsētas nomalē diendienā griezās virpas, klauzda kalti, cilvēki darināja skaistas piemiņas lietas. Vēlāk bijušā «Suvenīra» telpās izvietojās uzņēmums SIA «Daiļrades koks» Viļakas filiāle, kurš strādā arī mūsdienās.

Nākotnē «Suvenīra» ceha vēsture tiks pētīta dziļāk, jo cehā strādājuši daudzi cilvēki, kuri varētu dalīties savās atmiņās un bagātīgi papildināt Viļakas novada muzeja krājumu.

Tekstu sagatavoja: Viļakas novada muzeja vadītāja R. Gruševa



Atsauces:

- Viļakas novada muzeja krājums
- Birziņš,A., «Jaunu veidu suvenīri», Vaduguns, Nr.78, 01.07.1969.gads;
- Bozovičš, A., «Vidusskolnieku suvenīri», Vaduguns, Nr.108, 06.09.1969.gads;
- «Jaunais uzņēmums sācis darbu», Vaduguns, Nr.1, 04.01.1969.gads;
- «Ceļ meistariņu un kāpina ražīgumu», Vaduguns, Nr.110, 11.09.1969.gads;
- Grizlovs, I., «Citu priekam», Vaduguns, Nr.145, 02.12.1969.gads;
- Bozovičš, A , «Sudraba suvenīrs», Vaduguns, Nr.92, 31.07.2019.gads;
- Drīz būs «lielais loms», Vaduguns Nr.125, 20.10.1970.gads;
- Blūms,A., «Ražos suvenīrus», Vaduguns, Nr. 77, 27.06.1970.gads;
- Bozovičš, A., «Taupa otrs griezns», Vaduguns, Nr.139., 21.11.1970.gads;
- Bozovičš, A., «V. Annuškāna suvenīri», Vaduguns, Nr.14, 02.02.1971.gads;
- Kaija Ņ., «Daiļrade», Vaduguns, Nr.78, 29.06.1971.gads;
- Kornejeva, G., «Stafeti sāk vijacēni», Cтpa, Nr. 13, 16.01.1971.gads;
- Pavlova, Ņ., «Jaunais suvenīru cehā», Vaduguns, Nr.19, 12.02.1972.gads;
- Birziņš, A., «Būs suvenīri», Vaduguns, Nr.82, 11.07.1974.gads;
- Birziņš, A., «Suvenīri eksportam», Vaduguns, Nr.40., 01.04.1975.gads;
- Bozovičš, A., «Apsteidzot grafiku», Vaduguns Nr.130, 30.10.1979.gads;
- Bozovičš, A., «Suvenīru ražotāju panākumi», Vaduguns, Nr. 45, 12.04.1980.gads;
- «Panākumiem bagāts laiks», Vaduguns, Nr.16, 1982.gada 9.februāris;
- «Produkcija tāliem kaimiņiem», Vaduguns, Nr.16, 07.02.1987.gads;
- Bozovičš, A. «Mainā–pusotras normas», Vaduguns, 1975.gads;
- Grante, K. «Ministrs viesojās Viļakā», Vaduguns, 1987.gads;
- Priedeslaips R., «Preces ikdienai un svētkiem», Vaduguns, 1987.gads,

SENIORU AKTIVITĀTES / BAZNĪCAS DRAUDŽU ZIŅAS



Starptautiskā senioru diena

Klāt rudens, ražas novākšanas laiks.

Tas sasaucas ar īpašu posmu cilvēka dzīvē – dzīves rudenī,

kas arī nes bagātīgus augļus: dzīves gudrību, zināšanas, pieredzi...

1. oktobrī Vilakas sociālās aprūpes centrā un Šķilbēnu sociālās aprūpes mājā tika atzīmēta Starptautiskā senioru diena.

Katram iemītniekam tika sarūpēta jauka dāvana – medus burciņa un pašcepti cepumi ar apsveikumu. Iemītnieki bija priecīgi saņemt uzmanības apliecinājumus un dāvanīgas. Par godu senioru dienai, iemītniekiem tika uzklāts svētku galds, pie kura viņi baudīja gardus ēdienus un dalījās savstarpējās omulīgajās sarunās. Iemītnieki jutās savīļoti un priecīgi par radītu svētku noskaņu viņiem. Sveicienus – krāšņu apsveikumu formā – iemītniekiem atsūtīja arī Viduču pamatskolas skolēni, novēlot stipru veselību, možu

garu, būt aktīviem, smaidīgiem un dzīvespriecīgiem!

2. oktobrī senioru suminēšana Vilakas sociālās aprūpes centrā un Šķilbēnu sociālās aprūpes mājā turpinājās ar koncertu. Muzikālu priekšnesumu sniedza folkloras kopas «Upīte» dalībnieki, dziedot instrumentu pavadībā dažādas pazīstamas dziesmas latgaliešu valodā.

Paldies folkloras kopas «Upīte» vadītājam Andrim Slišanam par atsaucību un dalībniekiem par jauku muzikālā priekšnesuma sniegumu!

*Mūsu domas ir tās, kas rada labu vai ļaunu,
kas dara nelaimīgu vai laimīgu, bagātu vai nabagu.
/Edmunds Spensers/*

**Iestāžu vadītāja abu kolektīvu vārdā sveic visus Seniorus!
Paldies par Jūsu ieguldījumu, darbu un rūpēm, novēlam domāt labas domas!**

Teksts un foto: vadītāja Līna Barovska un sociālā rehabilitētāja Iveta Astreiko

Veselības nedēļa Vilakas sociālās aprūpes centrā un Šķilbēnu sociālās aprūpes mājā



Lai dažādotu savu ikdienu, sociālās aprūpes iestādēs tika organizētas veselības nedēļas. Septembra beigās, Vilakas



un Šķilbēnu sociālās aprūpes iestāžu klienti piedalījās radošajās nodarbībās, kuras norisinājās 3 dienas.



Pirmajā dienā iemītnieki baudīja veselīgu zaļu tēju un dalījās sarunās par dažādu augu un zaļu tēju ārstnieciskajām īpašībām.

Iemītnieki bija vienisprātis, ka ārstnieciskās tējas ir jālieto, jo tās uzlabo veselību.

Otrajā dienā iemītniekiem bija iespēja piedalīties putru degustācijā. Degustācijā tika piedāvāts: kuskuss, bulgurs un mannas biežputra ar burkāniem. Lielākā daļa iemītnieku pirmo reizi baudīja kuskusu un bulguru biežputras. Dalībnieki dalījās savā pieredzē ar putru gatavošanas receptēm un kādas putras garšo vislabāk.

Trešajā dienā iemītniekiem bija iespēja kopīgi pagatavot ābolu pīrāgu, saņemot informāciju par ābolu vērtīgajām īpašībām. Iemītnieki paši grieza ābolus un sagatavoja mīklu pīrāgam.

Visu trīs dienu nodarbības bija radošas un interesantas! Paldies personālam par līdzdalību! Paldies iemītniekiem par aktīvu piedalīšanos!

Teksts un foto: sociālā rehabilitētāja Iveta Astreiko

Tikai miers un harmonija

24. oktobra vakarā Vilakas Romas katoļu baznīcā notika profesionālu mūziķu koncerts. Koncerts norisinājās pēc ikgadējā Sveču vakara Sv. Mateuša kapšētā Vilakā.

Sakarā ar valstī noteiktajiem epidemioloģiskajiem ierobežojumiem, kuri tiek pastiprināti ik pārdienas, bija grūti saprast, vai aicināt kādus cilvēkus uz šo koncertu vai neaicināt, vai uzaicināsi un cilvēki būs apbēdināti, jo koncerts bija jāapmeklē maskās. Lielākais pārsteigums bija, tad, kad koncerts noslēdzās, bet cilvēki nesteidzās doties prom, kaut gan koncerts ilga ap pusotru stundu. Koncerta mākslinieki ģitārists Aivars Hermanis un dziesminieks Ēriks Loks atzina, ka baznīcā sajutuši īpaši patīkamu auru un neskatoties uz jūtamo vēsumu baznīcā, mākslinieki vēlējas vēl un vēl nospēlēt kādu dziesmu. Mākslinieku priekšnesumos koncerta apmeklētāji klausījās tik aizrautīgi, ka koncerts noslēdzās, mākslinieki apsveikti, bet apmeklētāji vēl sēž solos, vēl gaida brīnumu, ja nu koncerts vēl turpināsies, jo nevar jau zināt, kad vēl būs iespējams mums visiem satikties mīlestības un miera piepildītā koncertā.

Koncertafīšā bija norādīts, ka koncertā uzstāsies ģitārists Aivars Hermanis un dziedātāja Ieva Akuratere, taču Ievas balss bija nedaudz aizsmakusi un tā kā Ievai nebija iespējams padziedāt, tad tika sameklēts dziesminieks Ēriks Loks, lai daudzveidotu koncertu Vilakas baznīcā. Šis bija pirmais koncerts, kurā uzstājās Aivars Hermanis un Ēriks Loks. Aivars Hermanis koncerta laikā ne tikai izcili nospēlēja daudzus leģendārus gabalus, bet arī novadīja lekciju mūzikas vēsturē, pastāstot kā caur viņa dzīves prizmu ir mainījusies un attīstījusies mūzika. A. Hermanis arī atcerējās, ka Vilakā tālajos padomju laikos noteikti esot bijis, bet Vilakas katoļu baznīcā gan uzstājoties pirmo reizi. «Cilvēki nāk un iet. Bet mūziķu garīgais darbs (piem.,



Mozarta Šūpuldziesma u.c.) dzīvo pāri laikiem. Džezs ir mūsdienu mūzikas pamatā. Pateicoties džezam, attīstījās daudzi mūsdienu ritmiskās mūzikas žanri. Pateicoties Raimonda Paula ierosmei, izveidoju grupu «Remix», kura kļuva ļoti populāra. Ierakstījām plati Amerikā, par pasaules zvaigznēm nekļuvām, bet ieguvām milzu pieredzi, jo atrādāmies Amerikā, kura producē 80 % no pasaules mūzikas,» pastāstīja Aivars Hermanis.

Ēriks Loks Vilakā pilnīgi noteikti bija pirmo reizi. Vairāk viņš ir pazīstams savulaik Latvijas Radio mūzikas raidījuma «Zvaigznīšu brīdis» un Radio SWH klausītājiem. Muzicē jau kopš 1995.gadā, atpazīstams kļuva ar kaverversiju Margaritas Vilcānes izpildītajai dziesmai «Baltā saule», kas ieguva negaidītu popularitāti. Bija neparasti interesanti dzirdēt Ēriku Loku Vilakā, kurš Vilakā dziedāja un uz ģitāras nospēlēja gan savas dziesmas, gan Raimonda Paula, gan Ērikam īpaši tuvē komponista Normunda Rutka dziesmas ar Ojāra Vācieša dzeju, kuram īpaši labi ir izdevies O. Vācieša dzeju izteikt mūzikā. «Jaunībā, mācoties Gaujienā, Ojārs Vācietis esot rakstījis dzeju un uz dzejas



vakariem pulcējis daudz cilvēku, jo Ojārs Vācietis pats esot spēlējis arī ģitāru, bijis bards. Kāpēc vēlāk dzīvē Vācietis nolīcis malā ģitāru, tas neesot zināms. Šovakar man gribas Jums spēlēt dziesmas, kurām Jūs caur visām maskām varētu dziedāt līdzī,» teica Ēriks Loks.

«Paldies Dievam par iespēju mums satikties. Sirsnīgs paldies māksliniekiem. Paldies ikvienam, kurš atnāca uz koncertu. Māksliniekiem vēlu katrai dienai Dieva svētību! Liels paldies arī mākslinieku garīgajam atbalstam Tijai Auziņai, ar kuras palīdzību pie mums atbrauca lielie mākslinieki. Un lielumiels paldies Edgaram Bondaram par nesavtīgo atbalstu. Šovakar kapsētā Vilakā lūdzāties par šajā kapsētā apglabātajiem piederīgajiem. Lūdzāties arī par taviem vecākiem. No sirds domāju, ka viņi lepojas ar tevi, Edgar. Paldies Dievam, ka Tu mums esi. Paldies, ka mūs atbalsti esot tāluma, tik daudz dažādos veidos. Ja Dievs dos, tad šogad vēl mums Vilakas katoļu baznīcā ir plānoti koncerti. Svētīgu Jums jauno nedēļu,» sirsnīgi pateicās Vilakas Romas katoļu draudzes prāvests Guntars Skutels.

Teksts un foto: Vineta Zeltkalne

INTERVIJA

Mūsu mežkope, vides gide, grāmatu autore Anna Āze



Anna Āze. Droši vien retais Vilakas novadā nezina, kas ir Anna Āze. Kāds Annu ir iepazīnis vadītājās ekspedīcijas pa mežu takām un stīgām, kāds iepazīnis, apmeklējot Annas privātkolekciju «Meža muzejs», kāds iepazīnis ar Annas uzrakstītajām grāmatām «Meža uzdevumi», «Medību tradīcijas Latvijā», «Zidītājdzīvnieki Latvijā», «Iepazīsti kokus, krūmus, puskrūmus un liānas», «Putni Latvijā» vai jaunāko atmiņu burtnīcu «Jānis Pilmanis. Brīvības cīņu dalībnieks – stiprinieks.» Daudzus Vilakas novada iestāžu vadītājus un darbiniekus Anna ir motivējusi līdzdarboties dažnedažādu ideju īstenošanā. Annas Āzes dedzība aizrauj līdzī, tā palīdz iepazīt Ziemeļlatgales dabu un vēsturi.

Esmu dzirdējusi, ka mēģini izpētīt Latvijas armijas karavīru kapsētā apglabāto brīvības cīnītāju atdusas vietu pie Jaškovas ev. – lut. kapsētas.

– Jā. Es biju dzirdējusi no mežsargiem un Marijas Dudzinskas, ka jau kara laikā pie Jaškovas ev.–lut. kapsētas tika apglabāti brīvības cīnītāji, gan latviešu, gan igauņu kritušie karavīri. Vilakas virsmežniecības virsmežzinis Kārlis Jozuss (viņš darbojās Vilakas brāļu kapu komitejas valdē) uzdeva mežsargiem apzināt arī pārējo brīvības cīnītāju apbedījumu vietas Vilakas apkārtnē. 1929.gadā Vilakas brāļu kapu komiteja noorganizēja kritušo karavīru pišļu pārvešanu un pārāpbedīšanu. Esmu izpētījusi un apkopojusi daudz materiālus par pieminekli «Vilakas laukos kritušajiem Latvijas atbrīvotājiem.» 1920. gadā Latvijā nodibināja Brāļu kapu komiteju. Tā atbalstīja pieminekļa celšanu brāļu kapos Vilakā – uzkalniņā pie Jaškovas ev.–lut. kapsētas. Ir zināmi 8 apglabātie, pārējo vārdus un uzvārdus zina vien Dievs. Karavīri ir apglabāti zem vienas velēnas, bet kur tieši ir šī vieta? Ja aiz pieminekļa, tad to vietu vajadzētu norobežot – ar augiem?... Fotografijā redzami vismaz 11 zārki. Aicinu atsaukties cilvēkus, kuriem ir pieejama informācija par Latvijas armijas karavīru kapsētu pie Jaškovas ev.–lut. kapsētas, kā arī par pieminekli, lai sagatavotu informatīvu vēsturisku materiālu.

Kāpēc tevi interesē vēsture?

– No bērnības. Skolotājs Fricis Lasis man vēsturē lika 5/2, 5/2 (agrāk skolēniem atzīmes lika no 1 līdz 5, kur augstākā atzīme bija 5 – teicami). Pieci lieka par zināšanām, divi par priekšā teikšanu. Un viņš mani nevarēja atradināt no priekšā teikšanas. Stacijas pamatskolā (šobrīd atrodas Balvu novada Kubulu pagastā) man klases audzinātāja bija Anastasija Kalvīte. Viņa mums mācīja vēsturi, tūrisma un orientēšanos. Es biju iemācīta, ja skolotājs teica, tad tas bija liums. Man bija ieaudzināts kā karavīram, ja ir jādara, tad ir jādara. Izlasīju Latvijas armijas mācītāja P. Apkalna vārdus: «tikai ar Latvijas dēlu asinīm un dzīvībām ir izpirkta mūsu brīvība. Tai tautai, kas turēs cieņā savus atbrīvotājus, ir nākotne.» un tie dziļi iespaidās atmiņā. Šos vārdus viņš teica, pieminekļa «Vilakas laukos kritušajiem Latvijas atbrīvotājiem» atklāšanas dienā. Šobrīd vēsture uzrunā spēcīgāk un dziļāk.

Vai tas ir svarīgi, ja skolotāji novērtē savus audzēkņus un vecāki savus bērnus?

– Ļoti svarīgi. Stacijas pamatskolā man ļoti palaimējās ar skolotājiem. Īpaši tuva man bija latviešu valodas un literatūras skolotāja Selga Teilāne. Viņa bija pamanījusi manu rakstītājas talantu un vienmēr palūdza, lai es sagatavoju kādu rakstu skolas sienas avīzei. Atceros gadījumu; skolotāja Teilāne mums septembrī uzdeva uzrakstīt par saullēktu. Atnākot mājās, mammai piekodināju, lai mani pieceļ pirms saullēkta. Man tika uzdots uzdevums, un tas ir jāizpilda. Aizgāju uz govju aploku, sēdēju uz kārts, vēroju kā saulīte lec, visu pierakstīju. Skolotāja mammai jautāja, kā Anna tik tēlaini ir izdevies visu uzrakstīt. Mamma atbildējusi, ka Jūs taču pati likāt skolniekiem vērot saullēktu. Skolotāja atbildēja, ka viņai pat prātā neienāca, ka kāds patiešām arī piecelsies tik agri no rīta. Man labi veicās arī sportā. Krosā biju pirmā. Pavasara krosā skolotājs teica, variet skriet kā vēlaties, vai pa taisno pret kalnu un tad no kalna lejā vai apkārt. Tad man ieslēdzās leģionāra meitas prāts. Atceros, ka tētis mācīja, ka «Meit, ne vienmēr taisnākais ceļš ir labākais.» Vienīgā skrējū

apkārt un uzvarēju. No tēta esmu iemācījusies precizitāti un punktualitāti. Tāda esmu visu laiku. Jauki, ja skolotājs izaicina, motivē, iedrošina, iedvesmo. Ļoti svarīgi kā skolotājs māca, kā pasniedz priekšmetu. Patika un padevās ķīmijā, pateicoties skolotājām Nellijai Začai un Mirdzai Žukovskai. Mazākās skolās skolotājas redz, kāds bērnam ir talants un redz kā to talantu attīstīt. Man zināmi lieli talanti, kuri nākuši no mazām lauku skolām. Svarīga ir vecāku audzināšana. Mamma man bija saimniece, godu saimniece. Esmu iemācījusies gatavot pildītas cūku kājas un šņukurus, pildītas mājputnu olas, šokolādes ežišus, ... (Vilakā varētu pasniegt šo saldēdienu, kā mūsu gardumu svētkos, pieņemšanās.) Vēl tagad atceros kā mamma gatavoja, tik garšīgus un tik darbietilpīgus ēdienus. Tie bija tādi galdi!!! Trīs dienas gatavoja kāzu galdu. Bija sacensība. Kubulos precējās mans brālēns. Pirmajā dienā svinēja jaunās sievas mājā, otrajā – jaunā vīra mājās. Starp mājām bija 3 kilometri, mani aizsūtīja izlūkos uz jaunās sievas mājām. Ātri, bet neuzkrītoši kāzu galdu izpētījusi, skrēju uz mājām un noziņoju galvenajai saimniecei, kādi ēdieni tiem sagatavoti. Savu misiju izpildīju teicami, galvenajai saimniecei izdevās pārtrumpot ar kāzu galdu. Mana pieredze un izpēte liecina, ka čaklām meitām visi (mutes) divieļi gali bija izrakstīti. Ja kādā mājā bija slinkas meitas, tad izrakstītais divielis bija viens, kuru turēja parādīšanai. Tētis nekad lieki nerunāja un ne par vienu slikti nerunāja. Tēta fenomenālā atmiņa viņu izglāba no nāves soda vācu leģionā, no vergu noņemēm PSRS, jo visās pratināšanās atbildēja vienādi, neviena lieka vārda, neviena jauna vārda. Man no tēta ir mantota fenomenālā atmiņa uz vēsturi un dabu. Dieva dots talants, esot vienu reizi mežā, nākamā reizē es atcerēšos, ka esmu tur jau bijusi. Bet šī prasme man nav spēkā pilsētās. Es esmu iemācījusies savu darbienu saplānot, rēķināt laiku, plānot, tā varu padarīt vairāk, jo mērķtiecīgi strādāju.

Tev bērnībā ir bijis daudz talantu, bet kāpēc izvēlējies kļūt tieši par mežkopi?

– Es ļoti daudz lasīju grāmatas, galvenās tēmas: daba, ceļojumi un kara notikumi, dokumentālas liecības. Ļoti daudz lasīju par Sibīriju un aprakstus par tās dabu. Domāju, ka dzīvē man būs zirgs un suns. Mums mājās vienmēr bija kolhoza zirgs. Es biju saaugusi ar dabu un zirgu. Kad mācījos vidusskolā, pēkšņi ap pusnakti atnāk kaimiņienes, kaimiņienei sākušās dzemdības. Lai izsauktu ātros, tuvākais telefons dzelzceļa pieturā Balvu stacijā, Kubulos. Nakstī jūdzu zirgu, braucu, vedu, bet piemirsu, ka pusē 12 nakstī nāk vilciens. Mēs nepaspējām pārbraukt dzelzceļa pārbrauktuvi, 10 m attālumā no mums brauca vilciens, bet ķēvīte Arta nostāvēja mierā. Atpakaļ ceļu zirgziņš veica «galopā». Kad izjūdzu ķēvīti, viņa visa vēl drebēja no bailēm, bet savu uzdevumu izpildīja. Kā ķēvīte juta kādā braucienā mēs esam devušās, kā viņai pašai ieslēdzās mātes jūtas, kā viņa nesatrakojās. No tā laika iemācījos, ka cilvēks visvairāk var paļauties uz zirgu un suni. Viņi cilvēku vienmēr izglābs. Ja nezini citreiz risinājumu, paļaujies uz zirgu un suni, protams, ja tie ir blakus. Es biju tik ļoti dabā, ka citu izvēli nevarēju iedomāties. Nevienu dienu nenožēloju savu izvēli. Jau 42. darba gads ir iesācies, strādājot mežā. Es uz darbu braucu kā uz mājām. Mēs mežkopji visos laikos dokumentus esam gatavojuši mājās, jo mežā papīrs var samirkst... Skatos kādi laika apstākļi, lietus līst, rakstu dokumentus. Ja labs laiks, aizbraukšu uz mežu arī sestdienā vai svētdienā. Tā darbi iet uz priekšu. Es lepojos, ka strādāju Latvijas valsts mežos. Esmu priecīga, ka tagad varu paņemt līdzī vairākus pārus zābaku, drēbju kārtas, darba rīkus, jo mašīnā var daudz ielikt. Agrāk bija tikai tas apģērbs, kas mugurā. Tad bieži gadījās riktīgi izmirkst. Meitas no mazotnes gāja man līdzī uz mežu un dabas mīlestība viņās mājā joprojām.

Vai jaunajai paaudzei interesē darbs mežā?

– Es domāju interesē, bet galvenais ir jātāsta, jāved uz mežu, jārāda, jāiepazīstina. Zinu tādus vecākus un vecvecākus, kas to dara. Priecājos, ka žīguriētis Emīls Elksnītis, kurš nāk no mežkopju dinastijas, pēc LLU Meža fakultātes beigšanas tika pieņemts darbā AS LVM Ziemeļlatgales reģionā. Tātad ir jaunā mežkopju paaudze. Jāorganizē pasākumi mežā, jāriko talkas. Zinu bērnus, kuri motivē vecākus tuvāk iepazīt dabu. Ja iemācās runāt ar dabu, tad visi meža darbi raiti sokas. Dzīvnieki dabā viens otram nodod ziņu, pat citu sugu robežās. Ja nevar atrast medībās sašauto dzīvnieku, jāpaskatās, kur lido kraukļi un uz to pusi jādodas. Briesmu, bailu saucienus saprot dažādu sugu putni, bet rieta dziesmas saprot vienas sugas pārstāvji. Esmu pateicīga savai prakses vietai Eglavas mežniecībā, cilvēkiem, kuri ievadīja mani brālī, Alda Zarembu tētim un mammai, Aijas Lesnieces brālī, Austrai Meierei, Lucianam Loginam, Ēvaldam Ganiņam. Esmu pateicīga, ka dzīvē man ir pretī saprotoši un atbalstoši cilvēki. Iestājoties Latvijas Kultūras Fonda Meža vēsturnieku kopā man bija tikai 30 gadi, pārējiem vīriem un sievietēm 60 un vairāk. Es ar tādu interesi tvēru katru vārdu, ko viņi man stāstīja. Jāmācās ir visu dzīvi.

Ko tu ieteiktu dabā apmeklēt cilvēkiem?

Es lepojos, ka Vilakas novads ir vienīgā vieta Latvijā, kur aug tik izcilas melnalkšņu, ozolu, apšu un egļu audzes. Es esmu lepna, ka mums ir purvu liegumi, Stiglavas grava, Liepnas upes ieleja, daudz dižkoku, pat dižprieku audze, retas augu un dzīvnieku sugas, pilskalns, nacionālo partizāņu mītnes, Marienhauzenas pilsdrupas un daudz, kas cits, kā dēļ pie mums viesojās ļaudis no visas Baltijas. Lielākā daļa vēlas stāstījumu ar pievienoto vērtību.

Kā ieteiktu pārvarēt ekonomiskās krīzes?

– Nevar ieciklēties tikai uz vienu darbības virzienu. Es rakstu grāmatas, vadu ekskursijas, piedalos dažādos pasākumos, uzturu muzeju, bet strādāja Latvijas valsts mežos, Latgales sēklkopības iecirknī. Svarīgi ir katram padomāt, ko vēl es varētu darīt. Tētis mācīja: «Amats nav komats, uz pleciem nav jānes.» Vecāki vienmēr uzsvēra, jo vairāk zināsim un iemācīsimies, jo vēlāk būs vieglāk izdzīvot. Vecāki mums iemācīja savas gudrības, bet skolotāji skolā grāmatu zināšanas. Nepiekrītu daudz vecāku uzskatam, ka gan jau dzīve izmācīs, par ko tad algu maksās skolotājiem, ... Vecākiem ir jāiegulda darbs, jāvelta laiks un jānodod savas zināšanas bērniem un svarīgi jau mazotnes bērnus pieradināt pie darba. Ja katrs sāks izrādīties kā man ko nedarīt, tad valsts attīstība uz priekšu neies. Ja valsts prezidents saka, ja uzņēmuma vadība saka, darām!

Esi saņēmusi daudz apbalvojumus. Latvijas valsts mežu, Vilakas novada domes Atzinības rakstu, Zemkopības ministrijas Meža nozares gada balvu, Valsts meža dienesta, Spīdolas stipendiju un daudzus, daudzus citus. Ko tev nozīmē šo apbalvojumu saņemšana?

Ja cilvēki mani novērtē, es priecājos, un tas dod sparu jauniem labiem darbiem. Es pateicos tiem, kuri ir novērtējuši, izvirzījuši un pasnieguši man apbalvojumus vai izteikuši pateicības. Domāju, ka tas ir motivējoši jebkurai. Un vēl ir svarīgi iemācīties pateikties citiem cilvēkiem. Vides gidos mums mācīja, ka jebkurai tūristu grupai ir jāpateicās un jāpasaka, kas viņos ir bijis pozitīvs, lai viņi dodoties tālāk nestu pozitīvo. Liels paldies par manu ideju, ierosmju atbalstīšanu un sniegto atbalstu realizēšanā Vilakas novada domes priekšsēdētājam Sergejam Maksimovam, Žiguru pagasta pārvaldes vadītājam Oļegam Keskam, Žīguru kultūras nama vadītājai Valentīnai Kaļānei, Vilakas novada muzejam un Vilakas novada bibliotēkai.

Annas dzīves gudrībās varētu klausīties vēl un vēl. Vienā nelielā intervijā nav iespējams tās aptvert un izstāstīt. Vislabāk ir ieplānot piedalīties kādā Annas Āzes vadītā ekspedīcijā pa mežu labirintiem, lai redzētu savām acīm, dzirdētu pats stāstus un lai dzīves gudrības ieguldos sirdī un prātā, tad noteikti ar vienu ekspedīciju, pārgājienu un dabas nodarbību nepietiks. Lai Annas Āzes entuziasms mūs aizrauj darboties, būt kustībā, apzināties savus senčus un dzīvot, ieklausoties dabas balsī.

*Jautājumus uzdeva un atbildes pierakstīja: Vineta Zeltkalne
Foto: Inese Matisāne*



JAUNIEŠU AKTUALITĀTES

Vilakas Valsts ģimnāzijas skolēnu parlamenta aktualitātes



Septembra nogalē biedrība «Skolēnu vecāku biedrība» īstenojusi projekta nr.3 «Būt un darīt» aktivitāti «Ideju pārgājiens», kā ietvaros skolēni brīvā dabā ģenerēja idejas jaunā mācību gada aktivitāšu plānam un pārrunāja skolēnu parlamenta telpas labiekārtošanas jautājumus.

Debašu laikā tika secināts, ka skolēniem ir svarīgi līdzdarboties skolas dzīvē un viņiem svarīgu jautājumu risināšanā. Tuvākais skolēnu pašpārvaldes organizētais pasākums būs Vilakas novada skolēnu forums «Mācīties būt», kurš šobrīd tiek pārcelts uz nezināmu laiku valstī noteikto epidemioloģiskās drošības ierobežojumu dēļ, plānota arī Spēļu un filmu pēcpusdienā, Ziemassvētku labdarības akcija sociālo centru iemītniekiem un, protams, Ziemassvētku balle.

Skolēni nolēma, ka 2020./2021. gada Vilakas Valsts ģimnāzijas skolēnu parlamenta prezidente ir

11. klases skolniece Simona Zaremba, kura pagājušajā mācību gadā pildījusi prezidenta vietnieka pienākumus, bet jaunā prezidenta vietniece ir 7. klases aktīviste Juta Korņejeva, kura ar lielu interesi iesaistās skolēnu parlamenta darbībā.

«Šo jaunatnes iniciatīvas projektu pilnībā finansē Eiropas Sociālā fonda projekts Nr.8.3.4.0/16/I/001 «Atbalsts priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas samazināšanai» (PuMPuRS).»

Informāciju sagatavoja projekta vadītāja

Madara Jeromāne

Foto no projekta arhīva



IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Jauniešu aktivitāte «Esi drošs!» Semenovā

Medņevas jauniešu biedrības «Paspārne» projekta Nr. 5 «Kopā nāc, darīt sāc!» ietvaros no 13.oktobra norisinājās aktivitātes jauniešiem «Esi drošs!» – pirmā no nodarbībām bija «Ugunsdrošība», kuru vadīja pārstāvis no VUGD Raivis Bondars.

Tā bija neformāla apmācība par uguns postošo spēku, kas to rada, kā no tā izvairīties, kā neapjukt un mācēt pareizi rīkoties šādās situācijās. Jauniešu uzmanība tika pievērsta svarīgākajam, balstoties uz informāciju prezentācijā, ka arī viņi iesaistījās aktīvās sarunās ar R. Bondaru par ugunsdzēsēju un glābēju darbu, ekstrēmām situācijām, netipiskiem darba apstākļiem. Liela interese jauniešu vidū bija par dažādu dzīvnieku glābšanu. Iesaistoties šajā aktivitātē, jaunieši papildināja zināšanas kā rīkoties, ja redzi nelaimi, kur zvanīt un kādu informāciju nozīņot dispečeram. Ikvienam no mums ir svarīgi saprast, ka pareizi reaģējot mēs varam glābt situāciju. Turpinot tēmu par drošību, vairākas dienas jaunieši grupās izpētīja un izstrādāja drošības noteikumus, kā, piemēram, «Drošības noteikumi skolēnu autobusā», «Drošības noteikumi dodoties pārgājienā», «Ugunsdrošība» u.c. Uguni var salīdzināt arī ar cilvēka emocijām, kuras reizēm ir jāmāc noslāpēt, vai ir nepieciešams cilvēks, kurš palīdzētu «dzēst liesmas».

Paldies pārstāvim no VUGD Raivim Bondaram un jauniešiem par atbalstu un aktīvu piedalīšanos.

Informāciju sagatavoja biedrības locekle **Antra Prancāne**.

Šo jaunatnes iniciatīvas projektu pilnībā finansē Eiropas Sociālā fonda projekts Nr.8.3.4.0/16/I/001 «Atbalsts priekšlaicīgas mācību pārtraukšanas samazināšanai» (PuMPuRS).»



IEGULDĪJUMS TAVĀ NĀKOTNĒ

Uzsāk projekta «Atpakaļ nākotnē» īstenošanu

Baltinavas, Balvu, Rugāju un Vilakas novadi ir uzsākuši projekta «Atpakaļ nākotnē» īstenošanu, kura laikā tiks izstrādāts jaunatnes politiskās stratēģijas dokuments.

Piektdien, 9. oktobrī četrus novadu jaunatnes darbinieki sanāca kopā uz pirmo tikšanos Baltinavas novada Z/S Amatnieki-Riekstiņi.

Projektā kopā ir iesaistīti 10 jaunatnes jomas darbinieki. Rīts sākās ar kafijas pauzi un iepazīšanos, kā arī projekta mērķa izrunāšanu. Lai komandas veidošanās process būtu ātrāks, tika piesaistīta supervizore Inga Pāvula. Ingas vadībā tika veikti dažādi uzdevumi, kuri ļāva katram apjaust savas stiprās un vājās puses, saprast savu lomu projektā un kopā tika izrunātas svarīgākās lietas, lai sadarbība būtu veiksmīga. Kopā pavadītais laiks bija ļoti produktīvs un ļāva iepazīt vienu otru vēl labāk.

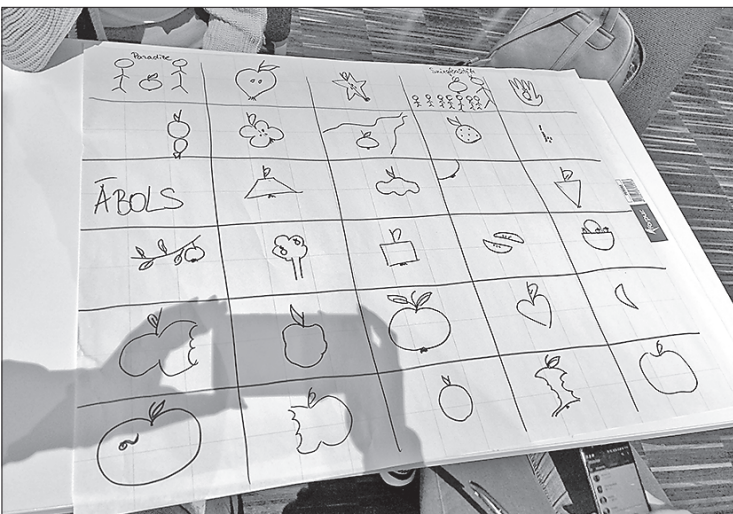
Nākamā aktivitāte plānota oktobra otrajā pusē, kad jaunatnes jomas darbinieki kopā ar projektā iesaistītajiem jauniešiem dosies pieredzes apmaiņas braucienā pa Latviju. Sakām lielu paldies Z/S Amatnieki-Riekstiņi par silto uzņemšanu.

Informāciju sagatavoja jaunatnes darbiniece

Elīna Sprukule



Pasākumu cikla «Ar Eiropys tvierīni Latgolā» otrais pasākums «Jauniešu līdzdalība un starptautiskā sadarbība»



7. oktobrī Vilakas jauniešu iniciatīva centra komanda devās uz Latgales vēstniecību «Gors», kur notika pasākumu cikla «Ar Eiropys tvierīni Latgolā» otrais pasākums «Jauniešu līdzdalība un starptautiskā sadarbība».

Pasākuma laikā tika izrunāti jautājumi par jauniešu līdzdalības nozīmi gan vietējā līmeņa jautājumu risināšanā, gan valsts un starptautiskajā līmenī.

Īpaša uzmanība tika pievērsta starptautiskās sadarbības projektiem un programmām, kas sniedz jauniešiem iespēju piedalīties jauniešu apmaiņas projektos par sev svarīgām tēmām, doties brīvprātīgajā darbā un gūt darba pieredzi, kā arī pārņemt citu valstu organizāciju pieredzi dažādu jomu projektu un aktivitāšu īstenošanā.

Pasākumā jaunieši kopā ar viedokļu līderiem un

ekspertiem piedalījās diskusijā, ieguva jaunas zināšanas un pilnveidoja prasmes, kā arī komandas izstrādāja un prezentēja savas idejas dzīvē īstenojamām aktivitātēm.

Pasākums jauniešiem ļāva paskatīties uz savu kopienu no citas puses un saskatīt lietas, kuras vēlas uzlabot. Pasākuma ietvaros tika iepazīti arī citu pašvaldību jaunieši, uzlabotas komunikācijas prasmes un veidota sadarbība. Savas idejas prezentācijas laikā tika gūta pieredze uzstāties lielākas publikas priekšā, jo pasākumā piedalījās 22 komandas.

Šī pasākuma cikla ietvaros plānoti vēl 3 pasākumi – Ludzā, Balvos un Krāslavā. Iespējams, ka tie notiks online.

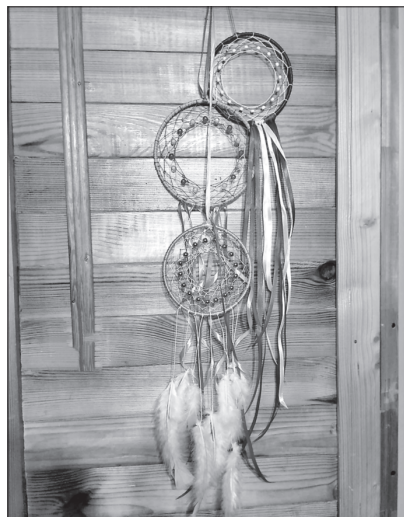
Informāciju sagatavoja jaunatnes darbiniece

Elīna Sprukule



JAUNIEŠU AKTUALITĀTES

Izveido pats savu sapņu ķērāju!



Vilakas jauniešu iniciatīvu centrā, Vilakā notika sapņu ķērāju darbnīca Valērijas Filipjonokas vadībā, kuras hobijs ir sapņu ķērāju veidošana. Visbiežāk Valērija sapņu ķērājus veido sava prieka pēc- iepriecina draugus un paziņas, bet šoreiz viņa tika uzaicināta uz jauniešu centru, lai savās prasmēs dalītos arī ar citiem jauniešiem.

Viss iesācies ar to, ka jaunieši vēlējies pašmācības ceļā iemācīties veidot sapņu ķērājus, atradusi video pamācību, bet pirmajā reizē nemaz nav nonākusi līdz iecerētajam rezultātam, jo darbs ir smalks un piņķerīgs, tomēr vēlme to iemācīties nav mazinājusies un visbeidzot Valērija neatlaidīgi sasniegusi vēlamo – izgatavojusi savu sapņu ķērāju, kas izskatījies kā iecerēts un radījis gandarījuma sajūtu par paveikto. Tā tas iesākās kā hobijs, kas joprojām priecē citus un pašu sapņu ķērāju veidotāju.

Raugoties uz skaistajiem sapņu ķērājiem vienmēr licies, ka tas ir tik ļoti sarežģīts darbs un nav izdarāms katram, tomēr, darot to pieredžuša speciālista vadībā, to iespējams izveidot tādu, kādu pats vēlies un esi iedomājies.

Mūsdienās ir daudz iespēju apgūt jaunas prasmes, nav nepieciešams iet uz kādām īpašām apmācībām, ja kaut ko ļoti vēlies, meklē pamācības plašajos interneta avotos līdz esi iemācījies to, ko pats kāro.

Ikviens jauniešs ir aicināts dalīties savās idejās un pieredzē savā jauniešu centrā, kur iespējams organizēt jums interesējošus tematiskos vakarus un vairot kopā būšanas prieku!

Šobrīd tiek plānota pēcpusdiena, kurā būs dota iespēja izzināt veidus, kā iespējams veidot savu dzimtas koku interneta vidē, kā arī izzināt savas dzimtas vēsturi.

Paldies Valērijai par atsaucību!

*Informāciju sagatavoja Vilakas jauniešu iniciatīvu centra vadītāja Madara Jeromāne
Foto: Amanda Orlovskā*



Viduču pamatskola kopā ar LATVIJAS SKOLAS SOMU



Saulainā 25.septembra piektdiena Viduču pamatskolai bija īpaša. Visi skolas skolēni klašu audzinātāju pavadībā devās mācību ekskursijās. Katrai skolēnu grupai tika izveidots savs maršruts un saplānota satūrīga un bagāta mācību diena. Tajā vienlaicīgi tika apgūtas vizuālā māksla, mājturība un tehnoloģijas, mūzika, vēsture, dabaszinības, latviešu valoda un citi mācību priekšmeti. To visu mācījāties mūsu kaimiņnovados.

1.–5. klašu skolēni devās uz Balvu pusi. Balvu novada muzejā notika mācību stunda piecās muzeja zālēs, kurās iepazīnāties ar Ziemeļlatgales kultūras mantojumu – mūziku, folkloru, paražām, cilvēku prasmēm un daudzām vietējām vērtībām. Īpašu interesi izraisa video projekcijas, kurās atpazīna Medņevas pagasta ļaudis.

Ļoti aizrāva modernie mākslinieciskās izteiksmes līdzekļi un tehnoloģijas – video projekcijas un skārienjūtīgo ekrānu materiāls. Unikāla iespēja bija redzēt mūsdienu mākslinieku darbus, jo pašlaik muzejā ir apskatāma Latvijas laikmetīgās keramikas izstāde no Daugavpils Marka Rotko mākslas centra: «DOT / punkts».

Mācību stundu muzejā noslēdzām ar pastaigu pa Lāča

dārzu un ar kopēju bildi zem muižas simtgadīgā ozola zariem. Minizoo Rančo «Ozolmājas» baudījām iespēju pabūt dabā, apskatīt, samīļot un arī pabarot dažādus dzīvniekus. Redzējām vairāku šķirņu ēzeļus, kazas un aitas. Pārsteidza dzīvnieku dažādība: kameļi, Āfrikas izcelsmes savvaļas govīs, alpakas, ķenguri, Āfrikas strausi, Austrālijas lielākais putns emu un Dienvidamerikas lielākais putns nandu, spilgti zili zaļie pāvi un karaliskais pāvu pāris, dekoratīvie baloži, krāsainie fazāni. Mūs priecēja arī krāšņie māju putni – tītari, zosis, pīles un vistas. Bērni varēja ieiet dārziņā pie trušiņiem, novērtēt viņu neparastās mājiņas, noķert kādu trusīti un pat paņemt klēpī samīļot.

Vecākie skolas skolēni devās uz pretējo pusi, lai tuvāk iepazītu Baltinavas un Malnavas pagastus. Vispirms apmeklējām Baltinavas novada Demerovu. Tur kopā ar prasmīgo amatnieku Vilhelmu Laganovski iegrimām kokapstrādes pasaulē un piedalījāties sienaspulksteņu ar skolas nosaukumu izgatavošanā. Vienlaicīgi meistars stāstīja par savu amatu un ļāva darboties ar dažādām koka rotaļlietām – konstruktoriem.

Vēl Balinava mūs pārsteidza ar skaistajiem rudens skatiem, ko varējām baudīt no baznīcas torņa augstumiem.

Mūs laipni uzņēma, veltīja savu laiku sirsnīgai un izzinošai sarunai Baltinavas Kunga Jēzus Kristus pasludināšanas Romas katoļu baznīcas prāvests Staņislavs Prikulis.

Pēc Baltinavas apskates, ceļš tālāk veda uz Malnavu, kur atrodas mūsu skolas absolventu iecienītā Malnavas koledža. Tās mācību telpas, apkārtnes vēstures lappuses, daudzveidīgā tehnika piesaistīja mūsu uzmanību. Dauzi nopietni sāka plānot savu nākotnes dzīves ceļu, saistot to ar mācībām koledžā.

Visas dienas norises varēja notikt pateicoties valsts iniciatīvas LATVIJAS SKOLAS SOMA finansējumam, kuras galvenais mērķis – ļaut skolēniem iepazīt mūsu Latviju, tās kultūru, dabu un cilvēkus.

Teksts un foto – Viduču pamatskolas klašu audzinātājas Māra Medne, Biruta Logina, Antra Prancāne, Velta Ļvova, Inīta Raginska, Līga Makšāne, Līga Babāne, Anīta Smuška

LATVIJAS SKOLAS SOMA  **Latvija 100**

IEDZĪVOTĀJU ZINĀŠANAI

«Sajūtas, kad esi kopā ar zirgiem dod spēku, enerģiju un viss nogurums pazūd.»



Šogad Ciblas novada Pušmucovā noslēdzās rikšotāju zirgu sacensību sezona. Piedalījās rikšotāji no visas Latvijas. Ceļojošo «Latgales kausu 2020» izcīnīja Rudīte Zelča no Vilakas novada Medņevas pagasta Aizpurves. Jāpiemin, ka Rudīte ir vienīgā novadā, kurai patīk šis vaļasprieks. Par darbu un zirgiem stāsta Rudīte Zelča.

Kā ir aizsākusies tava sadarbība ar zirgiem?

Viss sākās 1999. gadā, kad vecāki nopirka zirgu lauku darbiem, kurš bija no kumeļa vecuma audzis kopā ar bērniem. Grafs bija ļoti pieradis pie bērniem, tāpēc es droši varēju iet pie viņa. Varēju sēdēt mugurā, ložņāt zem zirga vēdera, ķemmēt.

Pēc pirmās reizes, kad uzsēdos zirgam mugurā un izjāju mazus aplišus, mani pārņēma divvainas sajūtas. Radās tāda enerģija un laimes sajūta. Biju laimīgs un smaidīgs bērns.

Dzīvojoties katru dienu pa

vairākām stundām pie zirga, mūsu draudzība ļoti nostiprinājās. Ejot skolā, gandrīz katru dienu devos izjādēs, pēc kurām atgriezās ar fantastiskām emocijām. Ar brūno skaistuli sākās arī mana aizraušana jeb kā es saku slimība. Jau 21 gadu mana ikdiens nav iedomājama bez zirgu aprūpes un kopā būšanas.

Tavs pirmais draugs-zirgs? Kā tu pie viņa nonāci?

Savu pirmo zirgu-poniju iegādājos 2017. gadā. Tā bija poļu koniks kēvīte Grieta.

Grieta bija savvaļā dzimusi un augusi kumeļmeitene, kas dzīvo-

jās iezogotā teritorijā un vienkārši ganījās plavā. Ieraugot *ss.com* sludinājumu, ka pārdod poļu koniku kēvīti nolēmu iegādāties meitai, jo viņai arī ļoti patīk zirgi. Grieta ir ļoti interesanta krāsojuma – pelēka apmatojuma ar melnām krēpēm un asti. Pāri mugurai no skausta iet melna svītra. Nepilnu gadu veca kēvīte bija bailīga un nebija pieradusi pie cilvēku pieskārieniem un glāstiem. Aizbraucām pakal, atvedot mājās, pa druskai viņa sāka uzticēties un nebaidījās no cilvēka. Kad bija izveidojusies draudzība, mācījāties apgūt visas iemaņas. Kēvīte ir apķērīga un gudra, ātri apgūst visu jauno.

Tavas pirmās sacensības? Kādas ir emocijas pēc sacensībām saņemot godalgotas vietas?

Pirmās rikšotāju sacensības, kurās piedalījās Pušmucovā 2018. gadā. Sacensībās piedalījās arī Amerikas rikšotāju šķirnes kastrātu – Sarmatu. Sajūtas, braucot uz pirmajām sacensībām, bija kā neziņu un mazliet bailu vilnis. Treniņos brauc viena, bet skrejceļā no 2 līdz 4 zirgiem. Ir jāatbild par drošību, lai nesaskrietos kopā ar divričiem, lai zirgs rikšotu nevis ietu auļos. Viss sākotnēji bija jauns un nezināms. Kad izbraucu pirmās sacensības, bailu sajūta izgaiss kā puteklis zem zirga kājām. Radās tāds kā adrenalīns un gribēju vēl ko tādu atkārtot. Tā es sāku gatavoties nākamajām sacensībām un turpinu vēl joprojām. Sajūtas, kad esi kopā ar zirgiem dod spēku, enerģiju un viss nogurums pazūd.

Cik zinu, Latvijā sertificēti skrejceļi atrodas Ciblas novada Pušmucovā, Dagdas novada zemieku saimniecībā «Čadi» un Lielvārdes novada Jumpravas pagastā. Latvijā ir arī nesertificēti skrejceļi. Kur tu trenējies, kas tev palīdz?

Mājās trenējos pa Latvijas valsts ceļu, kas atrodas kādus 2 km no mājām. Tur ir meža ceļš, kura segums nav ar lieliem akmeņiem un ir braucams. Šogad sacensībās piedalījās ar diviem zirgiem, kurus pati trenēju un sagatavoju sacensību sezonai. Protams, lai piedalītos sacensībās, zirgiem ir jāpakaļ kājas. Šajā jomā liels palīgs ir mans vīrs, kurš rūpējas par zirgu nagiem un kalšanu. Lai varētu trenēties, pakavi ir nepieciešami obligāti, jo savādāk zirgam spaida kājas. Savs kalējs ir arī draudzīgāks makam, jo kalēja pakalpojumi ir ļoti dārgs prieks. Mamma ir liels atbalstītājs, brauc līdzī uz sacensībām, arī meita ļoti palīdz.

Kā zirgus uztver tava ģimene?

No ģimenes zirgi sirdī ir man, meitai un trīsgadīgajam dēliņam. Pārējiem attiecības ir uz jūs. Palīdz visos darbos, bet tādas aizraušana kā man, pārējiem nav.

Sarunās par zirgiem, stāstus par zirgiem varu stāstīt un stāstīt. Katras sacensības ir dažādas un gala rezultātu nevar paredzēt līdz pat finiša līnijas šķērsošanai. Arī šogad, noslēdzot šajās rikšotāju sacensībās, kur bija cīņa par Latgales ceļojošo kausu 2020, līdz pat finiša līnijas šķērsošanai neticēju, ka finišēsim pirmie. Kad zirgs Moments šķērsoja finiša līniju, sirds gaviļēja. Biju ļoti priecīga par zirga izturību. Un tas bija noticis, un Latgales ceļojošais kauss 2020 ceļoja uz manām mājām, Vilakas novadā.

Paldies par stāstījumu! Lai veicas arī citās sacensībās!

Paldies par novēlējumiem un labiem vārdiem.

*Stāstījumu pierakstīja
Terēzija Babāne
Foto no personīgā arhīva*



Aicinām pareizi šķirot atkritumus

Aicinām iedzīvotājus, iestādes un uzņēmējus šķirot atkritumus pareizi un taupīt resursus!

Diemžēl Vilakas novadā daudzi iedzīvotāji savus atkritumus šķiro nepareizi un šķirošanas konteineros saliek daudzus atkritumus, ko tur nedrīkst likt. Kā rezultātā, atkritumu apsaimniekotājs, par it kā šķirotajiem atkritumiem, pašvaldībai uzliek naudas sodus.

Aicinām pievērst uzmanību informatīvajiem attēliem, kas atrodas uz konteineriem – ko DRĪKST un ko NEDRĪKST mest šķirošanas konteineros! Atceres, ka visus atkritumus pagaidām nav iespējas pārstrādāt, bet tikai konkrētus atkritumu veidus!

• **Zilajos konteineros**, kas paredzēti papīram, polimēriem un metālam, **DRĪKST** likt kartonus, žurnālus, grāmatas, dzērienu pakas, nečaukstošu polietilēna plēvi, tīrus nečaukstošos maisiņus (LDPE), PET pudeles un metāla dzērienu bundžas. **NEDRĪKST** likt vienreizlietojamus traukus, ēdienu iepakojumu traukus, tualetes papīru, salvetes, čipsu pakas, saldējuma papīrus, konfekšu papīrus, folija izstrādājumus, jogurta trauciņus un eļļas pudeles, ko cilvēki bieži vien saliek un tas ir nepareizi.

• **Metāla konteineri paredzēti stiklam** – **DRĪKST** likt stikla pudeles un tīras burkas. **NEDRĪKST** likt māla pudeles, traukus, spoguļus un logu stiklu.

Pēc tam šķirotie materiāli no konteineriem, tiek nogādāti speciālā šķirošanas vietā, uz šķirošanas līnijām un tie tiek pāršķiroti.

Šķirotu atkritumu EKO punkti Vilakas novadā pieejami šādās adresēs:

Vecumu pagasts – Ābeļziedi, Borisova, Vecumu pag.;

Šķilbēnu pagasts – Akas laukums, Upītes, Šķilbēnu pag.;

Lauk.pie DUS, Šķilbēni, Šķilbēnu pag.;

Skolas 1a, Rekova, Šķilbēnu pag.

Žīguru pagasts – Kultūras 3a, Žīguru pag.;

Vilakas 25b, Žīguru pag.

Kupravas pagasts – Rūpnīcas 3b, Kupravas pag.

Medņevas pagasts – Semenova, Tautas iela «Pienenes», Medņevas pag.

Informatīvs seminārs «Aktualitātes biškopībā»

SIA «Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centrs» Balvu nodaļa organizē Valsts Lauku tīkla finansētu informatīvo semināru «Aktualitātes biškopībā».

Semināra norises datums: 29. oktobris.

Semināra sākums: plkst. 10:00

Norises vieta: Balvu muiža, 2.stāvs, Brīvības iela 47, Balvi

Lektors – Guntars Melnis (LLKC konsultants biškopībā)

*Pieteikšanās OBLIGĀTA rakstot e-pastu arita.boka@llkc.lv vai zvanot pa tālr. 28629188.

no 22.10.2020.- 08.01.2021

VILAKAS NOVADA MUZEJĀ

"Neatklātā
Vilaka"

Izstādes apskates laiks:
OTRDĪENA-PIEKTDĪENA
PLKST. 10.00-16.00



Izstādes apmeklējums ar maskām
Izstāde notiks ievērojot Valstī noteiktos ierobežojumus sakarā ar "Covid 19"

Izstādi iespējams apskatīt arī pārējā laikā,
iepriekš piesakoties (vismaz divas dienas iepriekš).



Vilakas novada domes Tehniskā nodaļa
Foto: Kristīne Rundzāne

IEDZĪVOTĀJU ZINĀŠANAI

3 iemesli, kāpēc saņemt nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumu elektroniski

Aicinām iedzīvotājus izmantot iespēju saņemt nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumu elektroniski e-pastā.

1. Saņemt e-pasta paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokļa apmaksu ir ērti un veicot maksājumus pa ceturkšņiem, e-pasts vai īsziņa atgādina par maksāšanas termiņu. E-atgādinājums uz norādīto e-pastu tiek izsūtīts septiņas dienas pirms maksāšanas termiņa, bet SMS veidā – maksāšanas termiņa samaksas dienā.

2. Maksāšanas paziņojumu varat saņemt, atvērt un iepazīties atrodoties jebkurā vietā. Iespējams, ne tikai saņemt paziņojumu, bet uzreiz arī veikt apmaksu internetbankā vai portālos www.epakalpojumi.lv, www.latvija.lv. Portālā www.epakalpojumi.lv iespējams veikt nomaksu arī par citas fiziskas vai juridiskas personas īpašumiem.

Veicot maksājumu internetbankā, būtiski ir pārliedzināties, vai pārskaitījums adresēts pašvaldībai, kas izsūtījusi paziņojumu par nekustamā īpašuma nodokļa nomaksu. Pārskaitījums veicams uz kādu no tiem pašvaldības kontiem, kas norādīti sagatavotajā maksāšanas paziņojumā.

3. Videi draudzīga resursu izmantošana ir vēl viens iemesls maksāšanas paziņojumus saņemt

elektroniski. 2020. gada sākumā tika izsūtīti vairāk kā 1 milj. nekustamā īpašuma nodokļa maksāšanas paziņojumi pa pastu. Iekšzemes pasta sūtījumu izmaksas par vienu vēstules izsūtīšanu ir 1 EUR, ņemot vērā, ka daļa nekustamā īpašuma īpašnieku atrodas ārpus Latvijas, izmaksas par vienu sūtījumu ir lielākas. Jāsecina, ka pašvaldības kopā samaksā vairāk kā 1 milj. EUR tikai pasta izdevumiem.

Atgādinām, ka līdz 2020. gada 16. novembrim (vai līdz termiņam, ko pašvaldība ir noteikusi ar lēmumu sakarā ar ārkārtējās situācijas izsludināšanu valstī) veicams kārtējais nekustamā īpašuma nodokļa maksājums.

Nomaksāt nodokli iespējams ne tikai internetbankā, portālā www.epakalpojumi.lv un www.latvija.lv, bet arī pašvaldības norēķinu punktos un bankā.

Aicinām nodokli samaksāt laicīgi, jo saskaņā ar likumu par laikā neveiktu maksājumu tiek aprēķināta nokavējuma nauda 0,05% apmērā no nesamaksātās summas.

Portālā www.epakalpojumi.lv iespējams pieteikties arī atgādinājumu saņemšanai e-pastā vai īsziņas veidā par nekustamā īpašuma nodokļa samaksas termiņa tuvošanos.

PAZIŅOJUMS

par apvienojamā Balvu novada vēlēšanu komisijas locekļu kandidātu pieteikšanās kārtību

Baltinavas, Balvu, Rugāju un Viļakas novadu domju deputātu kopsapulce ar 2020.gada 12.oktobra lēmumu «Par apvienojamā Balvu novada Vēlēšanu komisijas skaitlisko sastāvu un locekļu kandidātu pieteikšanas termiņa izsludināšanu» ir izsludinājusi apvienojamā Balvu novada vēlēšanu komisijas locekļu kandidātu pieteikšanās termiņu **no 2020. gada 19. oktobra līdz 2020. gada 30.oktobrim.**

Par vēlēšanu komisijas locekli var būt persona, kura:

- ir Latvijas Republikas pilsonis,
- prot latviešu valodu,
- ir ar vismaz vidējo izglītību.

Par vēlēšanu komisijas locekli nevar būt Saeimas, Baltinavas, Balvu, Rugāju vai Viļakas novada deputāts.

Tiesības izvirzīt un pieteikt savus pārstāvjus vēlēšanu komisijā ir:

- reģistrēto politisko organizāciju (partiju) vai to apvienību centrālajām pastāvīgi funkcionējošām vadības institūcijām,
- katram Baltinavas, Balvu, Rugāju un Viļakas novadu deputātam,
- ne mazāk kā 10 balsstiesīgiem Latvijas pilsoņiem (turpmāk – vēlētāju grupa).

Pieteikumā jānorāda vēlēšanu komisijas locekļa kandidāta:

- vārds, uzvārds,
- personas kods,
- ziņas par pilsonību,
- ziņas par latviešu valodas prasmi,
- izglītība,
- dzīvesvietas adrese,
- darbavieta un profesija (nodarbošanās),
- ziņas par piedalīšanos vēlēšanu sagatavošanā un sarīkošanā agrāk.

Pieteikumam pievienojams katra kandidāta rakstveida paziņojums, ka viņš piekrīt savas kandidatūras pieteikšanai un savu personas datu apstrādei, kas veicama saskaņā ar likuma prasībām.

Ja kandidātu izvirza vēlētāju grupa, pieteikums jāparaksta katram vēlētājam, norādot savu vārdu, uzvārdu, personas kodu un dzīvesvietas adresi.

Ja kandidātu izvirza politiskā organizācija (partija) vai politisko organizāciju (partiju) apvienība, pieteikumam pievienojams arī izraksts no tās centrālās pastāvīgi funkcionējošās vadības institūcijas lēmuma.

Komisijas kandidāta pieteikuma veidlapa ir saņemama un visi minētie dokumenti ir iesniedzami Viļakas novada domē, Abrenes iela 26, Viļakā, Viļakas novadā līdz 2020. gada 30. oktobrim. Pieteikuma veidlapu var saņemt zvanot pa tālr. 64507224 vai pagastu pārvaldēs.

Dalīti vāktu atkritumu konteineru uzlīmju nomaiņa

SIA «ZAAO» (turpmāk – ZAAO) informē, ka ir uzsākta dalīti vāktu atkritumu konteineru uzlīmju nomaiņa. Jaunās uzlīmes izstrādātas, lai ar foto attēliem, tekstu, atļaujas un aizlieguma zīmēm vēl precīzāk norādītu kurš iepakojums ir derīgs pārstrādei un kuram iepakojumam pārstrādes iespēju šobrīd nav, tāpēc tas nav jāšķiro. Uzlīmes plānots nomainīt ZAAO darbības reģiona EKO punktu, EKO laukumu un juridisko personu dalīti vāktu atkritumu konteineriem un to plānots paveikt līdz šā gada beigām. Uz uzlīmēm izvietotā informācija pieejama arī ZAAO mājas lapā www.zaao.lv un sociālajos tīklos, savukārt drukātā veidā informācija par pareizu atkritumu šķirošanu būs pieejama dažādos pasākumos un iedzīvotājiem tiks izplatīta gan sadarbībā ar namu apsaimniekotājiem, gan tiešā veidā tiem, kuri ir ZAAO klienti.

Ja Jums ir nepieciešama papildus informācija par pareizu atkritumu šķirošanu elektroniskā vai drukātā veidā, lūdzam sazināties ar Klientu apkalpošanas daļas vadītāju Mārtiņu Vīgantū, e-pasts: martins.vigants@zaao.lv, tālr., +37126121663.



Viļakas novada Kupravas pagastā pasta pakalpojumus turpmāk sniegs atbilstoši reālajam pieprasījumam

Zemā pasta pakalpojumu pieprasījuma dēļ Viļakas novada Kupravas pagastā no 2020.gada 17.novembra tiek mainīts Kupravas pasta nodaļas darbības modelis, atrašanās vieta un darbalais, pielāgojot to iedzīvotāju reālajam vajadzībām. Turpmāk Kupravā visi pasta pakalpojumi katru darbdienu no plkst.13 līdz 14 tiks nodrošināti Rūpnīcas ielā 3b vai arī iedzīvotāji varēs izvēlēties tos saņemt pie pastnieka savā dzīvesvietā.

Ņemot vērā niecīgo pasta pakalpojumu pieprasījumu Kupravas pasta nodaļā, kas rada Latvijas Pastam ikgadējos zaudējumus vairāk nekā 4500 eiro apmērā, tiek mainīts pasta nodaļas darbības modelis, atrašanās vieta un darbalais, bet iedzīvotājiem arī turpmāk būs ērti pieejami visi nepieciešamie pasta pakalpojumi.

Tāpat kā līdz šim, Kupravas pasta pakalpojumu sniegšanas vietā iedzīvotājiem būs pieejami visi pasta pakalpojumi un arī citi pasta pakalpojumi, kurus nodrošina Latvijas Pasts: vienkāršu un ierakstītu iekšzemes un pārrobežu vēstuļu korespondences saņemšana un nosūtīšana, iekšzemes un pārrobežu pasta paku saņemšana un nosūtīšana, pastmarku un aplokšņu iegā-

de, preses izdevumu abonēšana, iemaksas Pasta norēķinu sistēmas (PNS) kontā, naudas pārvedumu izmaksa, komunālo maksājumu un citu rēķinu apmaksa un komercpreču iegāde.

Jebkuram reģionu iedzīvotājam jau patlaban ir plašas iespējas saņemt nepieciešamos pasta pakalpojumus arī pie pastnieka tieši savā dzīvesvietā. Pastnieks klienta dzīvesvietā nodrošina tos pašus pakalpojumus, kas pieejami pasta pakalpojumu sniegšanas vietā: vēstuļu korespondences un pasta paku sūtījumu piegādi, pieņemšanu un nosūtīšanu, pastmarku un aplokšņu iegādi, preses izdevumu abonēšanu, naudas pārvedumu un pensijas saņemšanu, komunālo un citu rēķinu apmaksu, iemaksas PNS kontā, komercpreču iegādi u.c.

Ar pastnieka starpniecību Kupravas iedzīvotājiem iespējams saņemt arī skaidras naudas izmaksu no PNS konta. Šo pakalpojumu iespējams pieteikt, zvanot pa tālruni 67008001 vai 27008001. Pārējos pastnieka pakalpojumus savā dzīvesvietā Kupravas iedzīvotāji var pieteikt, zvanot pa tālruni 23281327.

Saņemot aicinājumu par reģistrētu sūtījuma izņemšanu, iedzīvotājiem ir iespēja

pieteikt sūtījumu bezmaksas saņemšanu Kupravas pasta pakalpojumu sniegšanas vietā, iepriekš zvanot pa tālruni 67008001, 27008001 vai 25701988 un norādot datumu, kurā klients vēlas saņemt sūtījumu. Savukārt, apmeklējot Balvu 1.pasta nodaļu Bērzpils ielā 12–2, sūtījumu saņemšana bez iepriekšēja pieteikuma iespējama pirmdienās–piektdienās no plkst.8 līdz 18.

Pasta pakalpojumu sniegšanas vietu skaitu un izvietojumu nosaka Sabiedrisko

pakalpojumu regulēšanas komisijas padomes lēmums Par universālā pasta pakalpojuma saistībām, kas paredz, ka Latvijas Pastam katra novada teritoriālajā vienībā ir vismaz viena pasta pakalpojumu sniegšanas vieta.

Kupravas iedzīvotāji par pasta pakalpojumu saņemšanas iespējām no 2020. gada 17. novembra tiks informēti ar īpašiem paziņojumiem savās pastkastītēs, sākot ar 19. oktobri.

Par VAS Latvijas Pasts

Latvijas Pasts nodrošina plašāko pasta pakalpojumu pieejamību visā Latvijas teritorijā, uzturot vairāk nekā 600 pasta pakalpojumu sniegšanas vietu. Uzņēmuma pamatfunkcija ir universālā pasta pakalpojuma sniegšana, papildus nodrošinot arī komercpārvaldījumu, eksprespasta, maksājumu, preses, mazumtirdzniecības un filatēlijas pakalpojumus. Latvijas Pasts ir valstij pilnībā piederošs uzņēmums, kurā strādā ap 3200 darbinieku. Uzņēmuma iekšzemes sūtījumu piegādes kvalitātes mērījumus veic viena no Latvijas vadošajām tirgus, sociālo un mediju pētījumu aģentūrām Kantar TNS, savukārt pārrobežu sūtījumu piegādes kvalitātes kontroles mērījumi tiek nodrošināti Starptautiskās pasta korporācijas (International Post Corporation) ietvaros ar izpētes kompāniju Kantar TNS, Ipsos un Quotas starpniecību.

Sīkākai informācijai:

Vineta Danielsonē | Vecākā sabiedrisko attiecību projektu vadītāja

Tālr.: +371 67608504 | Mob.: +371 26722585

E-pasts: pr@pasts.lv; vineta.danielsone@pasts.lv

twitter.com/latvijas_pasts | facebook.com/latvijas.pasts | instagram.com/latvijas_pasts

Koncerts «Muns Sargenģeļ» Viļakā

Tikai četros koncertos Latvijā – Liksnā, Preiļos, Rīgā un Viļakā bija iespējams dzirdēt koncertu «Muns Sargenģeļ», kurā dziedāja mecosoprāns Ilona Bagele, ērģeles spēlēja Ilona Birģele un čellu Inīta Malnača.

Koncertu sērija 4. oktobrī noslēdzās Viļakas Romas katoļu baznīcā. Jau otro reizi ērģelniece Ilona Birģele koncerta apmeklētājiem Viļakā piedāvāja koncertprogrammu, kas ir veidota tikai no latviešu komponistu (R. Jermaka, J. Ivanova, A. Selicka, G. Kuzminas – Juknas, I. Rupaines, R. Dubras) skaņdarbiem un dziesmām. Tuvojoties gada tumšākajam novembra mēnesim, koncerts «Muns Sargenģeļ» bija labs ieskaņas koncerts, lai padomātu gan par saviem sargenģeļiem, ko Dievs mums katram ir devis, gan arī par mūsu tuvajiem, kuri mūs redz un sargā no citas pasaules. Ērģelniece Ilona Birģele Viļakā jūtās kā mājās un priecājās par iespēju satikties un muzicēt Viļakas klausītājiem. Plašās Viļakas katoļu baznīcas velnes piepildīja skanīgā Latvijas Nacionālās operas solistes Ilonas Bageles balss, īpašo noskaņu koncertam piešķīra Inītas Malnačas spēlētais čells. Koncerta pirmā daļa pagāja māksliniecēm muzicējot un dziedot no ērģeļu balkona. Kas lika aizdomāties, ka mums sargenģeļi ir tāli un neaizsniedzami, taču koncerta 2. daļā mākslinieces nonāca lejā pie publikas, lai koncerta apmeklētāji viņas redzētu un mākslinieces



sajustu cilvēku enerģiju. Tad likās, ka sapnis ir piepildījies – jo ir iespējams sargenģeļus sajust tepat, tepat blakus, ka sargenģeļi ir pavisam mums tuvu, tuvu. Sirds siltus aplausus izpelnījās mākslinieces, saņemot dāvanā krāsainos rudens ziedus, Birutas ceptos Viļakas saldumus un pateicības vārdus no koncerta apmeklētājiem.

«Esmu saviļņots, ka mums ir tik daudz skaistu svētku, 2. oktobrī Romas katoļu baznīcā lūdzāmies par svētajiem sargenģeļiem, šodien par sv. Francisku no Asīzes. Tik daudz mums skaistu dāvanu, izmantosim, lai šie skaistie svētki mūs garīgi atjauno un stiprina. Lai tas palīdz arī mums kādam būt par sargenģeļi, reizēm ar lūgšanu, smaidu, padomu, klātbūtni, konkrētu darbu. Paldies maniem sargenģeļiem, kas mani atbalsta un sargā! Paldies māksliniecēm par lūgšanu – koncertu. Paldies mūsu draudzes vecākajai un ērģelniecei Inītai Raginskai par asistenta lomu ērģelniecei un palīdzēšanu koncerta organizēšanā. Paldies Viļakas mūzikas un mākslas skolas direktoram Aldim Prancānam par tehnisko nodrošinājumu koncerta apskaņošanai. Paldies katram, kurš atnāca. Aicinu visus, kuriem iespējams 14. oktobrī plkst.



8.00 apmeklēt Sv. Misi, kurā lūgsimies par koncerta «Muns Sargenģeļ» māksliniecēm. Vēlu katrai dienai Dieva svētību un atcerieties palūgties: «mans sargenģeļi sargā mani»,» pateicās Viļakas Romas katoļu draudzes prāvests Guntars Skutels.

Teksts: Vineta Zeltkalne
Foto: pr.Guntars Skutels un Vineta Zeltkalne



Šis projekts tiek realizēts ar Latvijas reģionālās attīstības aģentūras, Valsts kultūrkapitāla fonda un A/S Latvijas valsts meži finansētu atbalstu

Vienā no krāšņākajiem rudens mēnešiem, ok- tobrī tika aizvadīts pirmais ru- dens «krastings» gar Liepnas upi.

Ideja radās tūrisma speciālistei Inesei Matisānei pēc aizvadītajām pavasara ekspedīcijām pa Liepnas upi kopā ar Andru Korņejevu, kad «covid» laikā bija vairāk laika pievērsties pētniecībai un ļoti populāri bija doties dabā, un jau tad bija skaidrs, ka rudenī noteikti jāatkārto pārgājiens, kurā varētu doties visi interesenti, kas vēlas atklāt ko jaunu, iepazīt vēl neredzētas vietas un stāstus, un vienkārši doties dabā.

Liels prieks, ka vides gide Anna Āze atsaucās uzaicinājumam būt par pavadoni pārgājienā, kā nekā agrāk šis bija ļoti iecienīts tūrisma maršruts, kuru vēlējamies atdzīvīt un Žiguru meža muzeja vadītāja šeit novadījusi ne vienu vien ekskursiju. Iebraucot Žiguros pašā centrā uz krustojuma ir norāde uz Liepnas upes ielejas dabas taku, bet jāņem vērā, ka maršruts nav dabā marķēts. Vārds «krastings» aizlienēts, iedvesmojoties no aktivitātēm Krimuldas pusē. Tas ir jaunvārds, kurš radies 2014. gadā Krimuldā, tā nosaucot tūrisma veidu, kurš aktīvus iedzīvotājus un tūristus aicina doties pārgājienos un iepazīt Latvijas upju skaisto dabu.

Pavisam bija pieteikušies 18 dalībnieki, bet piedzīvojumos bija gatavi doties 13 dalībnieki, kuri bija sabraukuši no Viļakas novada, Balviem, Gulbenes, Valmieras un Ādažiem. Laika apstākļi pārgājienu un rudens baudīšanai bija izdevušies. Pārgājienu uzsākām no Liepnas upes tilta, Katlešos, gar upes labo krasta pusi. Devāmies pa veco ceļu, apskatot lielo koku sagāzumus un drīz vien šķērsojot upi pie varena bebru aizsprosta. Pirmo pārgājiena daļu jokojot



nodēvējām par «bebringu», jo bijām tikuši bebru valstībā. Redzējām gan alas, gan bebru darbus un nedarbus, gan novērtējām dzīvnieka mākslinieka talantu, kā arī atklājām daudz jaunu faktus par bebrim. Lai varētu aplūkot Katlešu vecās dzirnavu drupas mums bija nepieciešams tikt atpakaļ labajā krasta pusē, kopīgiem spēkiem veiksmīgi šķērsojām upi, jo bebru aizsprosta dēļ ūdens līmenis bija neplānoti augstāks. Uzkāpām

arī vienā no augstākajiem punktiem Liepnas upes krastā, lai redzētu vietu, kur agrāk bijis dzirnavu ezers. Tālāk jau upe kļuva akmeņaināka un varējām doties arī pa upes vidu nokļūstot līdz Kaķīšu akmenim un Katlešu iezīšiem. Kopīgajās pusdienu pauzītēs cienājāmies ar līdzpaņemtajiem labumiem. Visu pārgājiena laiku ar saviem stāstiem un padomiem mūs bagātināja Anna Āze. Kopā mēs izgaršojām egļu skuju,



lai ērces mūs netraucētu, ierīvējamies ar upē atrastajiem māliem, atklājām augu, kuru var aizstāt ar trauku mazgājamo līdzekli un protams klausījāmies stāstus par cilvēkiem, kas šeit reiz dzīvojuši un strādājuši un cīnījušies par brīvību. Gandarījums bija liels, ka plānoto 4,2 km vietā veicām gandrīz 7 km un vēl 2 km pa grants ceļu, kopā noejot skaistus 9 km. Nobeigumā mūs sagaidīja pārsteigums, vietējo iedzīvotāju un An-

nas Āzes sarūpētās siltās pusdienas, kuru laikā iemācījāmies no kļavu lapām izgatavot sev šķīvīti un kas vēlējās varēja apskatīties senos bilžu albumus par Katlešiem un Liepnas upi. Katrs dalībnieks saņēma pateicību par dalību «krastingā».

Paldies visiem, kas pieteicās un izaicināja sevi, šis kopīgais pārgājiens vēl ilgi sildīs mūsu sirdis.

Teksts un foto: tūrisma speciāliste Inese Matisāne

Viļakas novadā, iznāk 1 reizi mēnesī. Izdevējs: Viļakas novada dome, Abrenes iela 26, Viļaka, Viļakas novads, LV-4583.

Tirāža: 2001. Bez maksas. Par raksta saturu atbild tā autors.

Atbildīgā par izdevumu – Terēzija Babāne, e-pasts: dome@vilaka.lv, tālr. 64507224. Iespiests: SIA «Latgales druka», Rēzeknē, Baznīcas ielā 28.